

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η΄.

Τῶν 20 Νοεμβρίου.

Σήμερον τῇ εἰκοστῇ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τρίτου ἔτους περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. συνήλθον εἰς τὸ τοῦ Βουλευτηρίου κατάστημα οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Γενομένης τῆς ὀνομαστικῆς ἐκφωνήσεως εὐρέθησαν παρόντες μὲν διακόσιοι εἴκοσι, ἀπόντες δὲ εἴκοσι καὶ εἷς.

Ὁ Πρόεδρος κηρύξας ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν διέταξε τῶν πρακτικῶν τὴν ἀνάγνωσιν, τῶν τε τῆς προχθесινῆς συνεδριάσεως, τὰ ὅποια ἀπεφάσισεν ἡ Συνέλευσις νὰ διορθωθῶσι κατὰ τι, ὡς καὶ τῶν τῆς χθесινῆς. Ἀμφότερα ταῦτα ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν παρὰ τῆς Συνελεύσεως καὶ ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ τῶν πρακτικῶν τὴν ἀνάγνωσιν ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν εἰς τοὺς πληρεξουσίους, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερουσίας διατάξεως εἶνε τὸ νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἡ ἐκθέσις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετασικῆς τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐπιτροπῆς ἄλλ' ἢ Συνέλευσις δὲν δύναται κατὰ τὸ 21 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ νὰ προχωρήσῃ εἰς οὐδεμίαν περαιτέρω συζήτησιν τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς πεπραγμένων πρὶν ἢ τυπωθῶσι ταῦτα καὶ διανεμηθῶσι μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τοὺς πληρεξουσίους.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη. — Ἐκτὸς τούτων δυὼς, ἐπρόσθεσεν ὁ Πρόεδρος εἶνε καὶ ἄλλα ἐγγράφα καὶ ἐνστάσεις ἀφορῶντα τὰς ἐκλογὰς τῶν πληρεξουσίων, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν ἐπεμψεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Συνελεύσεως, ἄλλα δὲ ἐστάλησαν ἀρτίως εἰς τὸ γραφεῖον κατ' εὐθείαν ὑπὸ διαφόρων. Αἱ ἐνστάσεις αὗται νὰ τυπωθῶσιν εἶνε δύσκολον· ὅθεν ἐς ὀχιάσθη κατὰλληλον ἡ Προεδρία ν' ἀποθέσῃ ταύτας ἐπὶ τινος τραπέζης ἐντὸς τοῦ γραφείου, ὥστε νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν ὅσοι ἐκ τῶν πληρεξουσίων θέλουσι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλει δυνηθῇ ἡ Συνέλευσις νὰ προχωρήσῃ ἐν γνῶσει εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς· ἐπὶ τῇ προτάσει ἐνὸς τῶν πληρεξουσίων ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη νὰ ζητηθῶσι παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ὅσα ἐγγράφα εὐρίσκονται ἐκεῖ καὶ ἀφορῶσι τὰς ἐκλογὰς.

Παραδεχθείσης τῆς Συνελεύσεως τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, ὁ Πρόεδρος διέταξε τῆς τε ἐκθέσεως καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐξετασικῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἀνάγνωσιν. Τούτων ἀναγινωσκομένων ἐγένοντο δύο παρατηρήσεις, ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ ἁρθρου τῶν πληρεξουσίων Πάρου παρὰ τοῦ πληρεξουσίου καὶ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς

Κυρίου Δ. Ν. Δρόσου, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ τῶν πληρεξουσίων Ἑρμοπολέως παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς Κ. Διομήδου· ὁ μὲν πρῶτος ἀνέφερεν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι ὁ Κ. Φ. Μαῦρος παρουσιασθεὶς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν παρεκάλεσεν αὐτὴν νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι, ἂν καὶ ᾖ πεπεισμένος ὅτι ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον, ἀποβλέπων ὅμως εἰς τὰς σπουδαίας τῆς Συνελεύσεως ἐργασίας καὶ μὴ θέλων νὰ ἐπιφέρῃ τὸ ἐλάχιστον κώλυμα εἰς αὐτάς, ἀπέχει πάσης κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐφέσεως παραιτούμενος τῆς πληρεξουσιότητος. Ὁ δὲ δεύτερος παρετήρησεν ὅτι κατὰ λάθος ἐγγράφη εἰς τὰ πρακτικὰ περὶ τῶν Ἑρμοπολιτῶν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ παραδεχθῇ τοὺς τέσσαρας πληρεξουσίους αὐτῶν, ἀλλ' ἐν δύο μόνον ψήφοις. Ἡ ἀπόφασις ὧν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἶνε, νὰ παραδεχθῶσι τοὺς τέσσαρας αὐτοὺς, ἔχοντα ἕκαστον ἰδίαν ψήφον. Αὕτη λοιπὸν ἦτον ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ταύτην ἡ Συνέλευσις πρέπει νὰ θεωρήσῃ ὡς γνώμην της.

Ἡ Συνέλευσις τὴν μὲν κοινοποίησιν τοῦ Κυρίου Δ. Ν. Δρόσου ἔχουσεν εὐχαρίστως, εἰς δὲ τὴν παρετήρησιν τοῦ Κυρίου Διομήδου δὲν ἀντέλεξε τὸ παράπαν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν ἀνέφερεν εἰς τῶν πληρεξουσίων, ὅτι ἔφθασαν ἤδη οἱ τῆς Ἰου καὶ Ἀμουργοῦ πληρεξούσιοι. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἔπαυσε ἤδη προ ἡμερῶν τῶν ἐργασιῶν της δὲν δύναται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Βουλευτήριον μὴ ἔχοντες εἰσιτήρια· ἐπομένως ἠθέλεν εἰσθαι καλὸν, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία κατὰ τῆς ἐκλογῆς τούτων ἐνστάσις ν' ἀποφασίσῃ ἡ Συνέλευσις τὴν παραδοχὴν τούτων.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἄλλοι τῶν πληρεξουσίων παρετήρησαν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ πρότασις αὕτη ἀντίκειται εἰς τὰ μέχρι τοῦδε παραδεγμένα, εἶνε καλὸν νὰ παρακληθῇ ἡ αὐτὴ ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐπιτροπῇ, ἵνα συνέλθῃ εἴτε ἐν ὁλομελείᾳ, εἴτε οἱ ἡμίσεις αὐτῆς πλέον ἑνός, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς εὐχερεῖς ταύτας πρὸς ἐξέτασιν ἐκλογάς, οἷον τὴν εἰρημένην τῆς Ἰου καὶ Ἀμουργοῦ, τὴν τῆς Λαγείας καὶ τὴν τῶν ὀπλων τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὸ νὰ ἀναδεχθῇ ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ νέου τῶν ἀνωτέρω ῥηθέντων ἐγγράφων τὴν ἐξέτασιν.

Ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τέλους ἀνήγγειλε τὴν ἐξῆς ἡμερουσίαν διάταξιν.

Ἡμερουσία διάταξις τῆς συνεδριάσεως τῆς 22 Νοεμβρίου.

Ἐπεξεργασία καὶ συζήτησις ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐπιτροπῆς.

Εἰς τῶν πληρεξουσίων παρετήρησεν ὅτι εἶνε καλὸν νὰ παραδεχθῇ ἡ Συνέλευσις ὡς ἡμέρας ἀναπαύσεως τὰς κυριακὰς καὶ νὰ μὴ γίνωνται κατὰ ταύτας συνεδριάσεις· ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη.

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ ἐκτελῶν χρεὶν Προέδρου

Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. Ν. Δρόσος.

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.

Γ. Δοκός.

---

#### ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Τῆς 22 Νοεμβρίου.

Σήμερον τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακησίουστοῦ τεσσαρακοστοῦ τρίτου ἔτους, τὴν 10 ὥραν π. μ. συνήλθον εἰς τὸ τοῦ Βουλευτηρίου κατὰστημα οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ γενομένης ὀνομαστικῆς ἐκφωνήσεως, εὐρέθησαν παρόντες μὲν 217, ἀπόντες δὲ 23.

Ὁ Πρόεδρος, κηρύξας ἀρξάμενην τὴν συνεδρίαν, διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως τῶν 17 τοῦ παρόντος μηνὸς, τὰ ὅποια δὲν εἶχον ἀναγνωσθῇ μέχρι τῆς σήμερον, καὶ τῶν τῆς χθεςινῆς· ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν τελευταίων προὔτεθη καὶ ἐγένετο παραχρῆμα κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως ἡ διόρθωσις τοῦ ὅτι ἐρρέθη εἰς τὴν χθεςινὴν συνεδρίαν καὶ ἐνεκρίθη νὰ ζητηθῶσι παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ὅλα τὰ εἰς τὰ ἀρχεῖά της εὐρισκόμενα καὶ ἀφορῶντα τὰς ἐκλογὰς ἑγγραφα.

Ἐκτὸς τῆς διορθώσεως ταύτης ἡ Συνέλευσις ἐπεδοκίμασε τὰ πρακτικὰ τῶν δύο εἰρημένων συνεδριάσεων, τὰ ὅποια ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων· ἐντεῦθεν ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν ὅτι, καθ' ἃ ἐνετελεσθη ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν χθεςινὴν συνεδρίαν α ἐτυπώθησαν ὡς ἦτε ἑκθεσις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ μὲν ἑκθεσις διενεμήθη ἤδη εἰς τοὺς πληρεξουσίους,



τὰ δὲ πρακτικὰ, ἐπειδὴ πώποτε δὲν ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια τοῦ νὰ τυπώνωνται, ἂν καὶ ἐτυπώθησαν, ἐδίστασεν ὁμοῦς νὰ τὰ διανεύμῃ, πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ ἐκ νέου περὶ τούτου ἡ Συνέλευσις.

Παρατήρησεν εἰς τῶν πληρεξουσίων ὅτι εἶναι καλὸν νὰ μὴ διανεμηθῶσι πρὶν ἀναφανῇ χρεῖα αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ἐκθεσις τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων πρὸς τὴν Συνέλευσιν περιέχουσα τὴν παραδοχὴν δύο πληρεξουσίων Ἰου, Σικίνου καὶ Πολυκάνδρου, καὶ δύο τῆς Λαγίας, καὶ ἀναθέτουσα εἰς τὴν κρίσιν τῆς Συνελεύσεως τὸ περὶ πληρεξουσίων τῶν ὅπλων τῆς ὑποθετικῆς γραμμῆς ἀντικείμενον.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε μὲν τὴν τῆς ἐπιτροπῆς παραδοχὴν τῶν ῥηθέντων πληρεξουσίων, ἀνέβαλε δὲ συμφώνως μὲ τὸν κανονισμὸν εἰς τὴν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας συνεδρίᾳ τὸ περὶ πληρεξουσίων τῶν ὅπλων ἀντικείμενον.

Οἱ παραδεδεγμένοι τέσσαρες πληρεξούσιοι ὁμόσαντες τὸν ὄρκον τοῦ πληρεξουσίου ἐκάθησαν μετὰ τῶν ἄλλων πληρεξουσίων· τὸ τοῦ ὄρκου πρωτόκολλον ὑπεγράφη παρὰ τε τοῦ ἱερέως καὶ τῶν ὁμοσάντων πληρεξουσίων. Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Κυδωνιέων πρὸς τὴν Συνέλευσιν καὶ ἀνεβλήθη εἰς τὴν προσεχῇ συνεδρίᾳ ἡ περὶ αὐτῆς συζήτησις.

Ἐντεῦθεν ὁ Πρόεδρος προεκάλεσε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἡμερουσίας διατάξεως, παρακαλέσας τοὺς πληρεξουσίους μεθ' ἡσυχίας καὶ ἐμυθίου σκέψεως νὰ ἐξακολουθήσωσι ταύτην.

Εἰς τῶν πληρεξουσίων ἀναστὰς παρετήρησε ταῦτα·

Πρόκειται εἶπε νὰ προβῇ ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν πράξεων τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐπιτροπῆς· αἱ ἐργασίαι αὐτῆς εἰσὶ περὶ τὰς γενομένας ἐκλογὰς τῶν πληρεξουσίων, ἀλλὰ πᾶσα ἐκλογὴ ἀπορρέει ἐκ νόμου τινος, καὶ πᾶς νόμος ἐμπεριέχει δύο τινα, τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τὸν τύπον. Ἐκ τῶν μακρῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπληροφορήθημεν ὅτι εἰς τινὰς μὲν εἰδικὰς τῶν ἐκλογῶν περιπτώσεις συνέβησαν παραβάσεις τύπων, εἰς ἄλλας δὲ κακὴ τοῦ νόμου ἐφαρμογή. Φρονεῖ, εἶπεν, ἐπειδὴ τὰ παρόντα περιστατικὰ εἶναι κρίσιμα, ὅτι ἡ Συνέλευσις πρέπει νὰ εἶναι συγκαταβατικὴ περὶ τὰς ὀλίγας παραβάσεις τῶν τύπων, καὶ αὐστηρὰ περὶ τὴν τοῦ νόμου οὐσίαν. Ἡ Συνέλευσις ἂν ἐπιμείνῃ ἐξατάζουσα καὶ ἐπεξεργαζομένη ὅλας τὰς πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς, θέλει καταστήσει λίαν βραδείαν τὴν πορείαν εἰς τὰ γενικά καὶ θεμελιώδη τοῦ ἔθνους συμφέροντα, ὅθεν πρέπει, παραδεχομένη ἄνευ ἐξετάσεως ὅλας ἐν γένει τὰς

ἀφορώσας τὸν τύπον τῶν ἐκλογῶν ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ οὐσιώδους ζητήματος, ἐὰν μεταξύ τῶν πληρεξουσίων εἶναι καί τινες μὴ ἔχοντες τὰ τοῦ νόμου προσόντα· ἀνατρέχοντες εἰς τὸν νόμον τῶν 1822 εὐρίσκομεν τὰ προσόντα ταῦτα· τὸ ἄρθ. 5 τοῦ νόμου τούτου ἀπαιτεῖ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ παραστάτου τὸ νὰ ᾖ Ἕλλην αὐτόχθων, ἢ κάτοικος πρὸ πέντε ἐτῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἔχων ἐν αὐτῇ ἀκίνητα κτήματα.

Ὁ εἰρημένος περὶ παραστατῶν νόμος ἴσχυσε πάντοτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τε παραστατῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων, διότι πάντοτε αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις ἐθεώρησαν τὸν μὲν παραστάτην ὡς τακτικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ λαοῦ, τὸν δὲ πληρεξούσιον ὡς ἔκτακτον.

Ἐκτὸς τοῦ νόμου τούτου εἶναι τὸ ψήφισμα καὶ αἱ ὁδηγαὶ τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅποια συνιστῶσι τὸν 17 νόμον τῶν 1822 εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἐὰν ποὺ ὁμῶς τῶν ὁδηγιῶν εὐρίσκεται παραπομπὴ μὴ ἔχουσα σχέσιν πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὅποια εἶναι ἡ τοῦ τελευταίου παραγράφου τοῦ ἄρθ. 10, ὃ ὁποῖος παραπέμπει εἰς τὸ 6 ἄρθρον τοῦ 17 Νόμου, τοῦτο πρέπει νὰ ἐκληφθῇ ὡς λάθος, ὡς παρόραμα, διότι εἰς τὸ ἄρθρον 6 δὲν γίνεται λόγος εἰμὴ περὶ ἐκλογῆς Προέδρου, Ἀντιπροέδρων καὶ Γραμματέων τοῦ Βουλευτηρίου, πρᾶγμα πάντι ἀλλότριον πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἀντιπροσώπου. Ἐκ δὲ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Κυβερνήτου μετὰ τοῦ Πανελληνίου ἐξάγεται, ὅτι μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου νόμου περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων ἐκτὸς τοῦ περὶ παραστατῶν, οὗτος μόνος ἐχρησίμευσεν ὡς ὁδηγὸς εἰς τὰς γενομένας ἐκλογὰς κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν.

Ἄλλος δὲ τῶν πληρεξουσίων ἀντεπαρτήρησε τὰ ἐξῆς·

Τοῦ προομιλήσαντος ἡ ὁμιλία, εἶπε, διαίρεται εἰς γενικὴν καὶ μερικὴν, εἰς κανόνα καὶ ἐξαίρεσιν, καὶ εἶναι σύμφωνος μὲν αὐτῷ ὡς πρὸς τὸν κανόνα τὸν ὅποιον ἔθεσε, τοῦ νὰ παραδεχθῇ ἡ Συνέλευσις τὰς τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποφάσεις, ἀσύμφωνος δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐξήγησιν τοῦ νὰ προχωρήσῃ εἰς τῶν προσόντων τῶν πληρεξουσίων τὴν ἐξέτασιν.

Ὁ προλαλήσας προέβη εἰς τὸ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ περὶ παραστατῶν νόμος τῶν 1822 ἦτο πάντοτε καὶ πρέπει νὰ ᾖ ἐν ἐνεργείᾳ, ἐπομένως, ὅσοι δὲν ἔχουσι τὰ ἐν τούτῳ περιεχόμενα προσόντα, δὲν δύνανται νὰ ᾖ πληρεξούσιοι.

Ἐὰν τις ὁμῶς ἀποδείξῃ ὅτι μετὰ τὸ 1829 δὲν ἐφηρμόζετο πλέον ὁ νόμος οὗτος, παύει πᾶσα περαιτέρω συζήτησις.

Ἡ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας πρᾶξις διέταξε νὰ γείνωσιν αἱ ἐκλογαὶ κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον τοῦ 1829. Ἄς ἴδωμεν ἂν ἦτο ἐν ἐνεργείᾳ ὁ νόμος οὗτος. Θέλων ὁ Κυβερνήτης νὰ συγκαλέσῃ τὴν Συνέλευσιν ἀμφίβαλεν ἂν ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ τοῦ 1822 νόμος, καὶ προέτρεψε τὸ Πανελλήνιον νὰ συσκιφθῇ ἐπὶ τούτου. Τὸ δὲ Πανελλήνιον ἀπήντησεν, ὅτι ἐκτὸς τοῦ περὶ παραστατῶν νόμου κανεὶς ἄλλος δὲν ὑπάρχει. Ὁ δὲ Κυβερνήτης παρετήρησεν ὅτι ὁ περὶ παραστατῶν νόμος δὲν ἐφαρμόζεται πλέον. Τὸ Πανελλήνιον ἐπρότεινε πολλοὺς περιορισμοὺς, καὶ ὁ Κυβερνήτης δὲν ἐδέχθη κανένα. Ὁ Κυβερνήτης εἶπε ῥητῶς, μὴ ὑπάρχοντος νόμου περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων, ἐπροσπαθήσαμεν νὰ θέσωμεν εἰς ἀσφάλειαν τὴν ψῆφον τοῦ πολίτου. Ἰδε ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ τόμῳ 10 τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Μάμουκα σελ. 72, 79, 100 καὶ 101.

Ὁ Κυβερνήτης εἶπεν ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμος περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων, διότι τὰ τοπικὰ προσόντα τοῦ παραστάτου, ὡς ἀντιπροσώπου τοπικῶν συμφερόντων, δὲν πρέπει νὰ ᾔηται ὁμοία μὲ τὰ τοῦ πληρεξουσίου, ἔχοντος τὸν χαρακτῆρα τῆς γενικότητος· ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως εἶναι ἡ διοργάνωσις τοῦ Κράτους καὶ ἡ σύνταξις θεμελιωδῶν θεσμῶν· ἐπομένως πᾶς τις, ὅστις συναισθάνεται ἐν ἐχυτῷ τὴν φλόγαν τοῦ πατριωτισμοῦ, δύναται νὰ ᾔηται πληρεξούσιος. Ὁ Κυβερνήτης οὔτε λέξιν αὐτόχθονα δὲν ἀνέφερεν εἰς τὰς ὁδηγίας, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ ἐκτείνῃ τὸ τῆς πληρεξουσιότητος δικαίωμα εἰς ὅλους τοὺς ἀποκτήσαντας τοῦτο δυνάμει τῶν πρωτοκόλλων.

Μόνον τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου καὶ αἱ ὁδηγαὶ ἐφηρμόσθησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν 1829, αἱ ὁδηγαὶ, αἵτινες καθ' ὅσας περὶ τὴν ἐφαρμογὴν νόμου ἔχουσι νόμου ἰσχὺν καὶ κῦρος, δὲν ἀναφέρουσι περὶ προσόντων πληρεξουσίων.

Ὅτι δὲ μόνον τὸ ψήφισμα καὶ αἱ ὁδηγαὶ ἴσχυον ὡς νόμος καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων τῆς Συνελεύσεως τῶν 1829 δηλοῦται καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς παραπομπῆς τῶν ὁδηγιῶν εἰς τὸ 7 ἄρθρ. τοῦ περὶ παραστατῶν νόμου.

Ἡ ἰδέα, ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη ἡ παραπομπή, δὲν εἶναι ἀληθής, διότι δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀντίφασις· ὁ Κυβερνήτης ἠθέλησε νὰ εἰπῇ, ὅτι θέλετε ἐκλέξαι διακεκριμένους ἐπὶ συνέσει ἄνδρας, ὃν τρόπον ἐκλέγουσι καὶ οἱ βουλευταὶ τὸν Πρόεδρον κλ.

Συμπεραίνων τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας παρέπεμψεν εἰς τὸν νόμον τῶν 1829, ἀλλὰ τότε δὲν ἦτο ἐν ἰσχύει εἰμὴ τὸ ψήφισμα καὶ αἱ ὁδηγαὶ καὶ εἰς ταῦτα μόνον πρέπει τις νὰ περιορισθῇ· ἂν καὶ ἡ Συνέλευσις ᾔηται



παντοδύναμος, ἀλλ' ὅμως τὴν δύναμιν αὐτῆς ἀρύεται ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης· ἀναδρομικὴν δύναμιν εἰς νόμον δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἡ Συνέλευσις.

Ἄλλος δὲ τῶν πληρεξουσίων ἐπρόσθεσεν εἰς ταῦτα, ὅτι ὁ ὑπ' ἀριθ. 17 νόμος ἐγένετο διὰ τοὺς τῶν Βουλῶν παραστάτας, καὶ ὄχι δι' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, διότι κἄμμία ποτὲ Συνέλευσις δὲν προβλέπει ἄλλην Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Κυβερνήτου μετὰ τοῦ Πανελληνίου δὲν ἀποδεικνύει ἄλλο, εἰμὴ ὅτι δὲν ὑπῆρχε νόμος περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων καὶ ὅτι τὴν ἑλλειψιν ταύτην ἀνεπλήρωσαν τὸ ψήφισμα καὶ αἱ ὁδηγίαι τοῦ Κυβερνήτου· ὁ παρουσιάσας ὡς ἐσφαλμένην τὴν παραπομπὴν τοῦ 10 ἄρθρου τῶν ὁδηγιῶν δὲν ἀπέδειξε τυχὴν. Ποτὲ τὰ ἀναφερόμενα ὑπό τινων προσόντα δὲν ἐτηρήθησαν εἰς τὰς Ἐθνικὰς Συνελεύσεις. Εἰς αὐτὰς εἶχον πληρεξουσίους καὶ τὰ ὅπλα· ποῖος δὲ αὐτοχθονισμὸς ὑπάρχει ἐν τῷ μέσῳ στρατοπέδῳ;

Πρὸς τοὺς τελευταίους τούτους ἀντεπαρτήρισε πάλιν ἄλλος τῶν πληρεξουσίων ταῦτα·

Ἄν τὰ λελεγμένα παρὰ τοῦ προλαλήσαντος κατισχύσῃσι, τότε ἀνατρέπονται ἅπαντα τὰ μέχρι τοῦ 1821.

Ὁ παρὰ τινων προστριβόμενος μῶμος εἰς τοὺς Ἕλληνας ὅτι δῆθεν εἶναι ξενηλάται εἶναι πάντῃ ἀνυπόστατος. Οἱ Ἕλληνας ἐτίμησαν μὲ ἐξόχους τιμὰς τοὺς ἀξίους τιμῆς ἄνδρας, ὅποια-δήποτε καὶ ἂν ἦτον ἡ πατρίς των. Ἐσυγχώρησαν νὰ κατέχωσι μὴ αὐτόχθονες διαφόρους πολιτικὰς θέσεις καὶ δὲν ἐφύλαξαν δι' ἐαυτοὺς καὶ διὰ τὰ τέκνα των, εἰμὴ τοῦ ἀντιπροσώπου μόνον τὸ ἀξίωμα. Εἰς τὰ 1821 τὰ πάντα ἦτο σύμφυρτα· εἰς δὲ τὰ 1822 ἤρχισε νὰ γίνεταί διακρίσις προσόντων. Σκοπὸς τοῦ 17 νόμου εἶναι τὸ νὰ ἐκλέγονται παραστάται, ἄνδρες ἔχοντες σχέσιν πρὸς τοὺς ἐκλέγοντας αὐτοὺς λαοὺς καὶ παρέχοντες αὐτοῖς ἀποχρώσας ἐγγυήσεις. Αἱ ἔθνικαὶ τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεις δὲν ὁμοιάζουσιν ἐκεῖνας τῶν ἄλλων ἐθνῶν· ἐκεῖ αἱ σκέψεις τῶν πληρεξουσίων περιστρέφονταί μόνον περὶ τὴν τοῦ Κράτους διοργάνωσιν. Ἐνταῦθα ὅμως ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν οἱ πληρεξούσιοι τὰ ἐκκεχυμένα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους αἷματα τῶν ἀδελφῶν των, τὴν ἐπικρατοῦσαν δυστυχίαν ὡς ἐκ τῶν παρελθόντων δεινῶν, τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, καὶ τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν τούτων. Ὁ Κυβερνήτης δὲν ἠκύρωσε τὸν νόμον, ἐδέχθη αὐτὸν καὶ τύπους μόνον περὶ τὴν ἐφαρμογὴν του ἐξέδωκε.

Συμπεραίνων τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι συμφωνεῖ εἰς τὸ νὰ γείνωσι παραδεκταὶ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς αἱ ἀποφάσεις ἀφοῦ ὅμως

προηγουμένως καθαρισθῇ τὸ περὶ προσόντων τῶν πληρεξουσίων ἀντικείμενον. Ἐνταῦθα ὁμοῦς ἐπρόσθεσεν ἐπεξηγήσιν τινα, ὅτι οἱ τῶν σωματείων ( ἦτοι τῶν Ἑπειρωτῶν, Θετταλῶν, Μακεδόνων κλπ. ) πληρεξούσιοι δὲν πρέπει νὰ ὑπόκεινται εἰς τοῦτον τὸν κανόνα, διότι αἱ ἐπαρχίαι αὐτῶν εὐρίσκονται ἐκτὸς τοῦ Κράτους, καὶ ἐπομένως ἀπ' αὐτοῦ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ζητηθῇ ἄλλο τι, εἰμὴ μόνον τὸ νὰ ᾖ τῆς αὐτῆς καταγωγῆς ἐκείνων, οἵτινες τοὺς ἐκλέγουσιν. Ἐπίσης ὁ κανὼν οὗτος δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς διασήμεους ἐκείνους τῆς Ἑλλάδος ἀνδρας, Μαυροκορδάτον, Μαυρομιχάλην, Κωλέττην, Μεταξᾶν καὶ Τζούρτζ, οἵτινες διὰ τοὺς μεγάλους ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας ἀγῶνάς των ἀπέκτησαν γενικὴν καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος πολιτογράφησιν.

Ἄλλος δὲ τῶν πληρεξουσίων ἐπρότεινε, ἐπειδὴ ὁ παρὼν καιρὸς εἶναι κρίσιμος διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ ὑπάρχει βεβαίως ὁ περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων νόμος ἐν ἰσχύει, πρέπει νὰ συμβιβάσῃ αὐτὰ ἡ Συνέλευσις ὅσον εἶναι δυνατόν μετὰ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ τοιοῦτος δὲ συμβιβασμὸς ἤθελε γίνεαι, ἐὰν τὸ δικαίωμα τοῦ πληρεξουσίου ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ εἰς τοὺς ἐλθόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1821 ἕως τοῦ 1829 καὶ συναγωνισθέντας μετὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐκεῖθεν δ' οὐ.

Ἐνταῦθα εἰς τῶν πληρεξουσίων ἐπρότεινε νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ψηφισθῇ, νομίζων ὅτι ἀρκούντως ἐφωτίσθη ἡ Συνέλευσις. Ἡ Συνέλευσις ἔκρινε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἔτι ἡ συζήτησις.

Ὁ πρῶτος πάντων ἀγορεύσας παρετήρησεν αὐθις, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται νόμος ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ ἐξ Ἑρμιόνης, ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐν Ἄστρει Συνέλευσιν. Τὸ ὑπό τινος τῶν ἀγορευσάντων λεχθὲν, ὅτι καμμία Συνέλευσις δὲν νομοθετεῖ δι' ἄλλην δὲν ἐφαρμόζεται ἐνταῦθα, διότι καθ' ἡμᾶς ἦτο νόμος ὥς ἐ ἀνὰ πᾶσαν διετίαν νὰ γίνεταί Ἐθνικὴ Συνέλευσις.

Ἄλλος τῶν προαγορευσάντων εἶπεν, ὅτι ὁ Κυβερνήτης ἔκαμεν αὐτοτελεῖ νόμον, ἀλλ' αἱ ὁδηγαί δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ τύποι καὶ κανονισμὸς περὶ τὴν τοῦ νόμου τοῦ 1822 ἐφαρμογὴν· ὅτι ὁ 17 νόμος ἐθεωρεῖτο ὡς ἰσχύων καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυβερνήτου, δηλοῦται ἐκ τοῦ δευτέρου παραγράφου τοῦ ΚΓ'. ψηφίσματος α λαβόντες εἰς σκέψιν . . . » καὶ ἐκ τοῦ 12 διαγγέλματος τοῦ Πανελληνίου α ἐπειδὴ ἰδιαιτέρος νόμος. . . »

Ποτὲ ὁ Κυβερνήτης δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ τοῦ πληρεξουσίου δικαίωμα· τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὅπλων εἶχον, ἦτον ἐξαιρετικὸν ὡς τὸ τῶν ἀδιοργανίστων ἐπαρχιῶν.



Άλλος πάλιν παρητήρησεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ νομισθῇ ὡς ἰσχύων ὁ νόμος 17, διότι καὶ εἰὰν παραδεχθῶμεν, ὅτι τό τε ψήφισμα καὶ αἱ ὁδηγίαι ἔχουσιν ἰσχὺν νόμου, πάλιν τὸ 5. ἄρθρον τοῦ 17 νόμου εἶναι εἰς ἐνέργειαν, διότι οὔτε καταργεῖται ὑπὸ μεταγενεστέρου νόμου, οὔτε εἶναι ἀσύμφωνον μὲ τὸ ψήφισμα καὶ τὰς ὁδηγίας. Τὸ 10 ἄρθρον τῶν ὁδηγιῶν μάλιστα ἀνέχεται τὴν ὑπαρξίν καὶ ἐνέργειαν τοῦ 17 νόμου. Ἄν αἱ ὁδηγίαι λοιπὸν ᾖναι νόμος οὐσιαστικὸς, ἄρα ὁ Κυβερνήτης οὐσιαστικῶς ἐκάνδυνισε τὸ τῆς ψήφου δικαίωμα· ἀλλ' ἤθελεν εἶσθαι ἀντίφασις τὸ νὰ εἰπῇ τις ὅτι ὁ Κυβερνήτης προσδιώρισε τὰ προσόντα τοῦ ἐκλογέως, οὐχὶ δὲ τοῦ πληρεξουσίου· ὅθεν ὁ 17 νόμος εἶναι ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ.

Συμπεραίνων τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι ὁ 17 νόμος εἶναι εἰς ἐνέργειαν, καὶ πρέπει νὰ ζητηθῶσι τὰ προσόντα τῶν πληρεξουσίων.

Ὁ μετὰ τὸν πρῶτον ἀγορεύσας παρητήρησεν αὖθις τὰ ἑξῆς·

1) Ὅτι ἀναγνωρίζει ὡς κύρος ἔχουσιν τὴν πράξιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2) Ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο λόγος ὑπὸ τινος τῶν προαγορευσάντων ὅτι ὑπουργικαὶ ὁδηγίαι καὶ ἐγκύκλιοι δὲν δύνανται νὰ καταστρέψωσι νόμον, συνομολογεῖ καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον· ἀλλ' αἱ ὁδηγίαι τοῦ Κυβερνήτου, εἶπεν, ἔχουσιν ἰσχὺν νόμου, εἶναι αὐτόχρημα νόμος, καθότι ἐφαρμόζουσιν νόμον καὶ ἀποτελοῦσιν μέρος αὐτῶν.

3) Ἐπειδὴ ἐτέθη ὑπὸ τινος τῶν προαγορευσάντων εἰς ἀμφιβολίαν ἡ νομοθετικὴ τοῦ Κυβερνήτου δύναμις, ἀνέφερε τὸ ψήφισμα τῆς 23 Σεπτεμβρίου, χαρακτηρίζον ὡς νόμον πᾶν ψήφισμα γενόμενον παρὰ τοῦ Κυβερνήτου καὶ τοῦ Πανελληνίου. Δὲν κατηργήθη ὁ τῶν 1822 νόμος, ἀλλ' ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου ὡς ἀνεφάρμοστος καὶ ἀνεπληρώθη ὑπὸ τῶν ὁδηγιῶν. Ὅθεν, ἂν καὶ αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ γείνωσι κατὰ τὸν νόμον τῶν 1822, ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ νόμος οὗτος δὲν ἰσχύει, πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ὁδηγίαι.

Ἐφ' ἱκανοῦ συζητηθέντος τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ πολλῶν ἔτι λεχθέντων ἐκατέρωθεν, ἔτι δὲ καὶ τρίτης γνώμης προταθείσης τοῦ νὰ γείνωσι παραδεκταὶ ἅπασαι ἐν γένει αἱ πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς, προὔτεθη ὑπὸ τινων τῶν πληρεξουσίων, ἵνα τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα, καὶ συσκέψεως γενομένης μεταξὺ τῶν ὑπὲρ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ἀγορευσάντων, ἐτέθη ὡς ἑξῆς.

Ἄν τὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 5. τοῦ 17 νόμου, ᾗτοι νὰ ᾖναι αὐτόχθων τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξελέχθη, ἢ ἂν δὲν ᾖναι αὐτόχθων νὰ ᾖναι κάτοικος εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν πρὸ πέντε ἐτῶν, ἔχων ἐν τῇ ἰδίᾳ καὶ ἀκίνητα

κτήματα, είναι αναπόφευκτα διὰ τὴν ἀναγνωρισθῆ τις πληρεξούσιος εἰς ταύτην τὴν Συνέλευσιν, ἐκτὸς τῶν Κ.Κ. Α. Μαυροκορδάτου, Π. Μαυρομιχάλη, Α. Μεταξᾶ, Ι. Κωλέτου καὶ Ρ. Τζούρτζ. προαποκτησάντων ἐξαιρετικῶς τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἐκτὸς προσέτι καὶ τῶν πληρεξουσίων τῶν σωματείων, διὰ τοὺς ὁποίους τούτους τελευταίους δὲν ἀπαιτεῖται εἰμὴ μόνον νὰ ᾔναι αὐτόχθονες τῶν μερῶν, τὰ ὅποια λογίζονται ὅτι ἀντιπροσωπεύουν. Ἐπὶ δὲ τῇ παραδοχῇ τοῦ ἀνωτέρου ζητήματος, ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐπιτροπῆς γίνονται δεκτὰ καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν ἐν γένει καθ' ὅλα τὰ ἄλλα μέρη, ἀντὶ μηδεμιᾶς παραιτέρω συζητήσεως.»

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ζητήματος, ὁμοφώνως καὶ διὰ γενικῆς σχεδὸν ἀνατάσεως τῶν χειρῶν παρεδέχθησαν τὴν καταφατικὴν αὐτοῦ λύσιν.

Ἐνταῦθα εἰς τῶν πληρεξουσίων παρετήρησε, καὶ ὁ Πρόεδρος ὑπεστήριξε τὴν παρατήρησιν αὐτοῦ, ὅτι ἡ ψηφοφορία πρέπει νὰ γίνῃ συμφώνως μὲ τὸν κανονισμόν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Γενομένης λοιπὸν τῆς ὀνομαστικῆς κλήσεως, τὸ ζήτημα ἐλύθη καταφατικῶς μὲ ψήφους 185.

Τρεῖς τῶν πληρεξουσίων ἀπεφάνθησαν ἀποφατικῶς ὡς πρὸς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ζητήματος, καὶ καταφατικῶς ὡς πρὸς τὸ δεύτερον· δεκαεὶς καταφατικῶς ὡς πρὸς τὸ πρῶτον καὶ ἀποφατικῶς ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, δύο δὲ εἶχον ἀρνητικὴν θέλησιν καὶ ψῆφον.

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν καταφατικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Ὁ Πρόεδρος ἐδήλωσε τὴν ἐξῆς ἡμερουσίαν διάταξιν τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπιούσης ἡμέρας.

1) Ἀναφορὰ Κυδωνιέων, καὶ 2) πληρεξουσίων ὁπλων καὶ ἄλλων. Ἡ συνεδρίασις διελύθη περὶ τὴν 4 ὥραν μ. μ..

Ὁ ἐκπληρῶν χρεῖα Προέδρου

Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Δρ. Ν. Δρόσου.

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.

Γ. Δοκός.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Νοεμβρίου 1843 ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Συνελεύσεως ἐνώπιον τοῦ ἱερέως Κυρίου Θ. Μαρμαρᾶ οἱ πληρεξούσιοι Ἰου καὶ Ἀμουργοῦ Κύριοι Δ. Ν. Βαλέτας καὶ Δ. Γαβρᾶς, καὶ οἱ Κύριοι Γρηγορακάκης καὶ Μ. Γουνελῆς· καὶ ἔδωκαν τὸν ἐξῆς ὅρκον τοῦ πληρεξουσίου:

« Ὁρκίζομαι ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγίας Τριάδος, νὰ ἐκπληρώσω τὰ  
» ἱερὰ τοῦ Πληρεξουσίου ἔργα, πιστῶς εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς  
» τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνα, νὰ μὴ  
» προβάλω μήτε νὰ ψηφίσω τι ἀντιθετικὸν εἰς τὴν πεποιθῆσίν  
» μου, ἀλλὰ νὰ συντελέσω εὐσυνειδότης εἰς τὴν σύνταξιν τῶν  
» θεμελιωδῶν θεσμῶν, δι' ὧν θέλουν ἐξασφαλισθῇ τὰ δικαιώματα  
» καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ τε ἔθνους μου, καὶ τῆς Συνταγματικῆς  
» Μοναρχίας. »

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο τῆς ὀρκοδοσίας συνετάχθη ἐπὶ τοῦ γραφείου τῆς Συνελεύσεως καὶ ὑπεγράφη παρὰ τε τοῦ ἱερέως καὶ τῶν ὁμοσάντων.

Ὁ ἱερεὺς πρωτόπ. Θ. Μαρμαρᾶς

Οἱ ὁμόσαντες

Δ. Ν. Βαλέτας, καὶ Δ. Γαβρᾶς,  
Γρηγορακάκης, καὶ Μ. Γουνελῆς.

### ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι΄.

Τῇ 23 Νοεμβρίου.

Συνελθόντων τῶν Κυρίων πληρεξουσίων ἐν τῷ καταστήματι τῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. τῆς εἰκοστῆς τρίτης τοῦ Νοεμβρίου, ἡμέρας τρίτης ὁ ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως Ἀντιπρόεδρος διέταξε τὴν ὀνομαστικὴν ἐκφώνησιν τῶν πληρεξουσίων. Γενομένης δὲ ταύτης εὐρέθησαν παρόντες μὲν διακόσιοι δέκα πέντε, ἀπόντες δὲ δέκα ὀκτώ.

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν ὑφ' ἐνὸς τῶν Γραμματέων τὰ πρακτικὰ τῆς χθεςινῆς συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν παρὰ τῆς Συνελεύσεως μὲ τὴν προσθήκην τῶν λέξεων αὐτὰς πρὸ πέντε ἐτῶν, καὶ αὐτὴν εἰς τὸ ψηφοφορηθὲν χθὲς ζήτημα περὶ τῶν προσόντων τοῦ πληρεξουσίου.

Προτοῦ νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν σκέψιν τῆς Συνελεύσεως τὰ ἀγτικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, πολλοὶ πληρεξούσιοι



λαβόντες τὸν λόγον ἀλληλοδιαδόχως παρέστησαν μὲ συναίσθησιν βαθυτάτης λύπης τὰς ἐπενεχθείσας χθὲς τὴν ἐσπέραν προσβολὰς κατὰ τῶν προσώπων δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως. Ἢ προσβολὴ αὕτη, εἶπον, σχέσιν ἔχουσα μὲ τὰς συζητήσεις κατὰ τὴν χθεςινὴν συνεδρίαν διευθύνεται καθ' ὁλοκλήρου τῆς Συνελεύσεως, διότι τοιοῦτοτρόπως περιορίζεται ἡ ἐλευθέρια καὶ κατὰ συνείδησιν συζήτησις τῶν σοβαρῶν ἀντικειμένων τῆς Συνελεύσεως καὶ προσβάλλεται ἡ ἀνεξαρτησία αὐτῆς. Ὁ πληρεξούσιος εἶναι ἀπαρβίαστος καὶ ἀπρόσβλητος· ὁ μόνος ὁδηγὸς τῶν πράξεων του πρέπει νὰ ᾖ ἡ συνείδησίς του καὶ κριτὴς ὁ Θεὸς· ἐπρότειναν δὲ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσκαλεσθῇ ἐκ μέρους τῆς Συνελεύσεως ἡ ἐφαρμογὴ τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων κατὰ τῶν αὐτουργῶν τῶν ὀχλαγωγικῶν τούτων κινημάτων, καὶ διὰ νὰ προληφθῶσι ταῦτα εἰς τὸ μέλλον νὰ ψηφίσῃ ἡ Συνέλευσις νόμον διὰ τὴν τιμώρησιν τῶν διευθυνομένων κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν πληρεξουσίων ἐγκληματικῶν πράξεων. Ὁ προϋράρχος τῆς Συνελεύσεως καὶ ἀνώτερος στρατιωτικὸς τῆς πρωτεύουσας Διοικητῆς παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὰς ἀξιοποίνους ταύτας πράξεις δὲν ἔχει οὐδεμίαν μετοχὴν ὁ πάντοτε ἀποδειγθεὶς φίλος τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εὐταξίας τῆς πρωτεύουσας λαός, καὶ ὅτι ταῦτα ἦτον κινήματα ὀλίγων τινῶν ἀπονενοτημένων καὶ κακοθιῶν ἀνθρώπων. Τὴν αὐτὴν διαβεβαίωσιν παρέσχον καὶ δύο πληρεξούσιοι τῶν Ἀθηνῶν.

Ἢ Συνέλευσις ἐπεμαρτύρησε τὰ παρὰ τοῦ προϋράρχου καὶ τῶν πληρεξουσίων Ἀθηνῶν λελεγμένα.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπρόσθησαν τινὲς τῶν Κ. πληρεξουσίων, ὅτι, ἐπειδὴ τοιαῦται ὀχλαγωγικαὶ προσβολαὶ ἀπευθύνθησαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ καθ' ἑνὸς τῶν δημοσιογράφων σχετικῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς δημοσιογραφίας ἀναφερόμεναι, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν, ὁ δὲ τύπος εἶναι ἡ μόνη διασωθεῖσα ἐλευθερία τοῦ ἔθνους, ἥτις συνήργησε τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρὸ ὀλίγου γενομένην μεταβολὴν, καὶ ὠδήγησε τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῶν δικαιωμάτων του, νὰ ἀνακληθῇ ὁ εἰρημένος δημοσιογράφος, καὶ τοῦ λοιποῦ ν' ἀφεθῇ ὁ τύπος ἐλεύθερος χωρὶς κανένα ἄλλον περιορισμὸν, παρὰ ἐκείνους μόνον τοὺς ὁποίους καθιέρωσε τὸ Σύνταγμα τῆς Τροιζήνης. Τοῦτο δὲ ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ Συνέλευσις καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ν' ἀνασταλῇ ἡ ἐνέργεια τοῦ περὶ τύπου ἰσχύοντος Νόμου.

Ἄλλος πάλιν τῶν πληρεξουσίων παρετήρησεν ὅτι εἶναι καλὸν ν' ἀνακληθῶσι καὶ ὅσοι ἕνεκατῆς γενομένης μεταβολῆς ἠναγκάσθησαν καὶ παρηγγέλθησαν ν' ἀφίσῃσι τὰς Ἀθήνας.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἄλλα μέλη τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου συμ-  
μερισθέντες τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν προλαλη-  
σάντων διὰ τὰ ὀχλαγωγικὰ κινήματα ἐξέφρασαν τὴν λυπηρὰν  
ἐντύπωσιν τὴν ὁποῖαν ἐπροξένησαν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον αἱ περὶ ὧν  
ὁ λόγος προσβολαὶ κατὰ τῶν δύο πληρεξουσίων καὶ τοῦ δημο-  
σιογράφου, κυρίως δὲ ὁ εἰρημένος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ  
Συμβουλίου διεβεβαίωσε τὴν Συνέλευσιν ὅτι ἐλήφθησαν ὅλα τὰ  
ἐντὸς τοῦ νόμου δυνατὰ μέτρα διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τιμώρησιν  
τῶν πρωταιτίων τῶν λυπηρῶν αὐτῶν καὶ ἀξιοποίνων συμβάντων,  
καὶ διὰ τὴν πρόληψιν αὐτῶν εἰς τὸ ἐξῆς· καὶ ὅτι μετὰ τὴν  
ἐφορμογὴν τῶν ληφθέντων παρὰ τοῦ Ἰπουργείου μέτρων δικαιούται  
νὰ ἐλπίσῃ καὶ νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν Συνέλευσιν ὅτι δὲν θέλουν  
συμβῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν αἱ δυσάρεστοι αὐταὶ  
σκηναί.

Ἀκολούθως εἰς τῶν Κ. πληρεξουσίων ἀναδείξας καὶ αὐτὸς  
τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῶν γενομένων  
ὀχλαγωγικῶν προσβολῶν, καὶ τὴν εὐχαρίστησιν μὲ τὴν ὁποῖαν  
ἐδέχθη αὕτη τὴν δοθεῖσαν παρὰ τοῦ Ἰπουργείου ὑπόσχεσιν,  
ἀντέκρουσε τὴν περὶ τοῦ τύπου πρότασιν τῶν προλαλησάντων,  
διότι ἐὰν γίνῃ παραδεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ νὰ μὲνῃ ὁ τύπος  
καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Συνελεύσεως πάντῃ ἐλεύθερος, καὶ νὰ  
μὴν ὑπάγεται εἰμὴ μόνον εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ Συντάγματος  
τῆς Τροιζῆνος, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ καθιερώσῃ ἡ Συνέλευσις, ὅτι  
ὁ τύπος δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ κανένα περιορισμὸν, διότι αἱ περὶ  
τύπου θεμελιώδεις ἀρχαὶ τοῦ Συντάγματος τῆς Τροιζῆνος δὲν  
θέλουν ἔχει οὐδεμίαν προσαρμογὴν εἰς τὰ καθέκαστα ἐγκλήματα  
τοῦ τύπου καὶ μάλιστα εἰς τὰ προσωπικὰ δὲν θέλουσιν ἔχει ποι-  
νικὸν κῦρος. Συμμεριζόμενος τὰ ἐκφρασθέντα ὑπὲρ τοῦ τύπου  
αἰσθήματα εὐρίσκει μεταξὺ ἐλευθερίας τύπου καὶ ἐντελοῦς ἀκο-  
λασίας μέγα χάσμα. Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου εὐχεται νὰ ᾔνε  
πλατυτάτη, ὅχι ὁμῶς ἀπεριόριστος, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν  
ὀρθῶν Νόμων. Διὰ τοῦτο, καθ' ὅσον μάλιστα πλησιάζει ὁ χρόνος  
τῆς συντάξεως νέου Νόμου περὶ τοῦ τύπου νομίζει ἀναγκαίαν  
τὴν διατήρησιν τοῦ ἰσχύοντος.

Ἐπανελθούσης τῆς συζητήσεως εἰς τὸ περὶ τοῦ ἀπαραιτήτου  
τῶν πληρεξουσίων ἀντικείμενον, εἰς τῶν πληρεξουσίων εἶπεν,  
ὅτι κανένας Νόμος δὲν ὑπάρχει μέχρι τῆς σήμερον περὶ τοῦ  
ἀπαραιτήτου αὐτῶν. Οἱ δὲ ἀπαντόμενοι εἰς τὰ Συντάγματα  
εἶνε περὶ τῶν βουλευτῶν. Τὴν ἀνάγκην τοιούτου νόμου προεἶδε  
καὶ ἡ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ μὴ  
εὐροῦσα ἐκεῖ τὸν οἰκεῖον τρόπον ἄφισε τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν

εἰς τὴν Συνέλευσιν. Περαινών δὲ τὸν λόγον ἐπρότεινε νὰ ἐνασχοληθῇ ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν σύνταξιν νόμου περὶ τοῦ ἀπαρξιακοῦ τῶν πληρεξουσίων, προβλέποντος ἐν γένει τὰς κατ' αὐτῶν προσβολὰς ὡς τοιούτων.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη ὁμοφώνως, ἐπὶ τῇ προτάσει ἐνὸς τῶν πληρεξουσίων νὰ διαβιβασθῇ διὰ τοῦ Προέδρου εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἡσθάνθη βαθεῖαν λύπην καὶ ἐξέφρασε μεγίστην δυσαρέσκειαν καὶ ἀγανάκτησιν διὰ τὰ ἐπισυμβάντα χθὲς ὀχλαγωγικὰ κινήματα, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὡς κατὰ τῆς ὁλομελείας αὐτῆς γενόμενα καὶ νομίζει ἀναγκαῖον τὸ νὰ ληφθῶσιν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐντὸς τοῦ νόμου ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν παραδειγματικὴν τιμώρησιν τῶν πρωταιτίων καὶ τὴν πρόληψιν τῶν λυπηρῶν αὐτῶν κινήματων εἰς τὸ μέλλον.

Ἀκολούθως ἡ Συνέλευσις προσέβη εἰς τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Εἰς τῶν Γραμματέων ἀνέγνωσεν ἀναφορὰν τοῦ Κ. Προέδρου Πανούτσου Νοταρᾶ, Προέδρου καὶ τῆς ἐν Προνοίᾳ Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐξέθετεν ὅτι παραδίδει εἰς τὴν Συνέλευσιν ὡς ἱερὰ λείψανα Ἐθνικῆς ιδιοκτησίας τὰ πρακτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα τῆς ἐν Προνοίᾳ Συνελεύσεως, τὰ ὁποῖα ἠτύχησε νὰ διασώσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν περιστατικῶν τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς 10 Αὐγούστου 1832 συνεργείᾳ τοῦ Κ. Βιβιλάκη.

Ἡ Συνέλευσις ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὸν καὶ ἄλλοτε Πρόεδρον τῆς ἐν Προνοίᾳ Συνελεύσεως διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐγγράφων τούτων καὶ παρεκάλεσε τὸν Κ. Ἀντιπρόεδρον νὰ παραλάβῃ ταῦτα καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτὸν ἐξ ὀνόματος τῆς Συνελεύσεως.

Προϋτέθη νὰ ἐνασχοληθῇ ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν σύνταξιν διακηρύξεως περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς, ὡς τοῦτο ἐγίνετο καὶ εἰς τὰς ἄλλας Συνελεύσεις. Ἀλλ' ἡ Συνέλευσις δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ διακήρυξις αὕτη ἀναπληροῦται ἐκ τοῦ ἐκφωνιθέντος λόγου παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὴν ἐναρξιν.

Ἐντεῦθεν εἰς τῶν πληρεξουσίων ἐπρότεινε ὅτι εἶνε καλὸν συγκροτηθείσης ἤδη τῆς Συνελεύσεως νὰ δοθῇ ὀνομασία εἰς αὐτὴν καὶ ὡς καταλληλοτέραν νομίζει τὸ νὰ ὀνομασθῇ « Πέμπτη Συντακτικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις. »

Ἄλλος ἐπρότεινε ὡς καταλληλοτέραν τὴν ὀνομασίαν « Συντακτικὴ Συνέλευσις τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου. »

Ἄλλος δὲ ἐπρότεινε νὰ ὀνομασθῇ « ἡ ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴ Συνέλευσις. »



Ἄλλος δὲ ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ὀνομασίᾳ ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς, τούτέστι τῶν 8 Νοεμβρίου.

Ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως ταύτης ἀνεβλήθη εἰς τὴν αὔριον.

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθῶς ἡ ἀναφορὰ περὶ παραδοχῆς πληρεξουσίων τῶν ὅπλων τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σπάρτης κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ὁ Πρόεδρος ἐπροκάλεσε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Τινὲς τῶν Κ. πληρεξουσίων ἀνέφερον ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τῶν 1829 Ἐθνικὰς Συνελεύσεις ἔγιναν παραδεκτοὶ πληρεξούσιοι τῶν ὅπλων τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸ τοῦτο ἔγινε καὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν 1829 τοῦ Ἄργους. Εἶνε μὲν ἀληθὲς, εἶπον, ὅτι αἱ ἑκτακτοὶ ἐκεῖναι περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὑπαγορεύσασαι τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς πληρεξουσίων τῶν ὅπλων εἰς τὰς Συνελεύσεις δὲν ὑπάρχουν σήμερον· ὁ πόλεμος ἔπχυσεν. Ἀλλ' ἡ ἑκτακτος αὕτη μεταβολὴ ἐκ τῆς ὁποίας ἐκπυρρᾶται ἡ παρούσα Συνέλευσις, ἐπανέφερε τὸ ἔθνος ὡς πρὸς τὰς ἐκλογὰς εἰς τὴν κατὰστασιν, εἰς ἣν ἦτο κατὰ τὸ 1829, διότι ἡ σύνταξις νόμου νέου περὶ ἐκλογῶν ἦτο δύσκολος· ὅθεν τύπος καὶ ὑπόδειγμα τῆς παρούσης Συνελεύσεως εἶνε ἡ τοῦ Ἄργους, καὶ ἐπομένως καὶ εἰς ταύτην πρέπει νὰ γίνωσι δεκτοὶ οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὅπλων ὡς καὶ εἰς ἐκείνην. Εἰς τὰ ὅπλα, εἶπον, χρεωστεῖται ἡ αὐτονομία μας, καὶ εἶναι ἄδικον νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τῆς πληρεξουσιότητος εἰς τὴν παρούσαν Συνέλευσιν, ἥτις πρόκειται νὰ κανονίσῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα ἐκάστου.

Ἡ γνώμη τούτων ἀντεκρούσθη ὑπ' ἄλλων διὰ τῶν ἐξῆς λόγων·

Αἱ ἑκτακτοὶ ἐκεῖναι περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, εἶπον, ὅτε ὅλοι οἱ πολῖται ἦσαν ὀπλισμένοι, ὅτε τὰ στρατόπεδα ἐστεροῦντο καὶ αὐτῶν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων, ὅτε τὸ ἔθνος καθ' ἡμέραν ἐπαπιλεῖτο ἀπὸ ἐχθρικὰς ἐπιδρομᾶς, σήμερον δὲν ὑπάρχουν. Κατὰ τὸν Νόμον περὶ ἀπογραφῆς ὁ στρατιώτης εἶνε καὶ πολίτης, καὶ δύναται νὰ ἐξασκήσῃ τὰ πολιτικὰ τοῦ δικαιώματα εἰς τὰς ἐκλογὰς.

Ἄλλαι τῶν πληρεξουσίων ἐπρότειναν, ὅτι, ἂν γίνωσι δεκτοὶ πληρεξούσιοι τῶν ὅπλων, πρέπει ἐξ ἁπαντος νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ αἱ ναυτικαὶ Νῆσοι, διότι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάρχουσι τὰ τε τῆς ξηρᾶς ὡς καὶ τὰ τῆς θαλάσσης ὅπλα, καὶ διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔσκησαν εἰς τινὰς τῶν προλαβουσῶν Συνελεύσεων.

Ἄλλαι πάλιν νέαι προτάσεις παρ' ἄλλων ἐπυκλούθησαν περὶ παραδοχῆς πληρεξουσίων τῶν ὅπλων Σουλίου, τῶν ὅπλων Ἰπείρου

καὶ τῆς φρουρᾶς Μεσολογγίου, διότι καὶ εἰς τὰς ἄλλας Συνελεύσεις εἶχον τὰ σώματα ταῦτα πληρεξουσίου.

Ἄλλοι δ' ἐπὶ τέλους ἐπρότειναν ὅτι, οὔτε ὁ τακτικὸς Στρατὸς δὲν πρέπει νὰ στερηθῇ τοῦ δικαιώματος τούτου.

Πολλῆς συζητήσεως γενομένης ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων καὶ ποικιλοτρόπως τεθέντος τοῦ ζητήματος, εἰς τῶν πληρεξουσίων ἐπρότεινεν ὅτι, εἶνε καλὸν νὰ παύσῃ ἡ συζήτησις αὕτη καὶ νὰ μὴ παραδεχθῇ ἡ Συνέλευσις ἐν γένει πληρεξουσίου τῶν ὀπλων.

Γενομένη δεκτὴ ἡ πρότασις αὕτη ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος:

α Νὰ ᾔνε δεκτοὶ πληρεξούσιοι τῶν ὀπλων ἢ ὄχι; » Καὶ ἐλύθη ἀποφατικῶς διὰ ψήφων 160 πρὸς 27, τότε ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἡ Συνέλευσις δὲν παρεδέχθη πληρεξουσίου ὀπλων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν ὅτι τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀποπερατώθησαν ἤδη. Ἐδύνατο νὰ ἐνασχοληθῇ περαιτέρω ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε μακροῦ χρόνου καὶ πρέπει ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν αὔριον ἐν τούτοις εἶνε καλὸν νὰ ὀρισθῇ,

1) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτροπῶν καὶ

2) Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστης αὐτῶν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον νομίζει ὅτι τριῶν ἐπιτροπῶν ἡ ἀνάγκη παρουσιάζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως, ἡ τῆς πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ Συντάγματος καὶ ἐκείνη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν.

Ὡς δὲ πρὸς τὸ δεύτερον, ἀπόκειται εἰς τὴν Συνέλευσιν ν' ἀποφασίσῃ.

Ἡ Συνέλευσις παραδεχθεῖσα τὸν παρὰ τοῦ προέδρου προταθέντα ἀριθμὸν τῶν ἐπιτροπῶν, προέβη εἰς τὸ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἐκάστης αὐτῶν ἀντικείμενον. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως ἐπιτροπῆς παμψηφεί ἀπεφάνθη νὰ ᾔνε ἐπταμελής, περὶ δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἦτο δύο γινῶμαι, τῶν μὲν προτεινόντων νὰ ᾔνε δεκαπενταμελής, τῶν δὲ ἐξ εἴκοσι καὶ ἐνὸς μελῶν. Ἀπεφασίσθη δὲ διὰ χειροτονίας τὸ τελευταῖον, τούτεστι νὰ σύγκληται ἐξ εἴκοσι καὶ ἐνὸς μελῶν.

Τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπεφάσισεν ἡ Συνέλευσις καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, τούτεστι νὰ σύγκληται καὶ αὕτη ἐξ εἴκοσι καὶ ἐνὸς μελῶν.

Ἐνταῦθα τινὲς τῶν πληρεξουσίων παρετήρησαν ὅτι, εἶνε καλὸν νὰ τυποθῶσι τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων, ὥστε νὰ ἔχωσιν αὐτὰ ὑπ' ὄψιν οἱ πληρεξούσιοι εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἐπειτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι, ὅσοι κατὰ τὴν προλαβού-

σαν απόφασιν τῆς Συνελεύσεως, δὲν ἔχουσι τὰ τοῦ πληρεξουσίου προσόντα, καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες νομίζουσιν ἀναγκαῖον νὰ δώσωσι πληροφορίας εἰς τὴν Συνέλευσιν περὶ τῶν προσόντων αὐτῶν, νὰ παρουσιασθῶσιν αὐρίον τὴν 9 ὥραν π. μ. εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Συνελεύσεως. Ἐκτὸς τούτου δὲ πᾶς πληρεξούσιος δύναται ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν περὶ τινος τῶν πληρεξουσίων, τὸν ὁποῖον νομίζει ὅτι δὲν ἔχει τὰ περὶ ὧν πρόκειται προσόντα.

Εἰς τῶν πληρεξουσίων παρετήρησεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ μετὰσχῃσι τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτροπῶν ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων τὰ προσόντα ἀμυρσθήτουνται.

Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη·

Ἐπὶ τέλους εἰς τῶν πληρεξουσίων ἐπρότεινεν ὅτι, εἶνε δίκαιον νὰ γίνῃσι κατ' ἐξάίρεσιν δεκτοὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅσοι τῶν δημοσιογράφων ἐτιμῆθησαν μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ πληρεξουσίου καὶ δὲν ἔχουσι τὰ προσόντα τοῦ 5. ἄρθρου τοῦ περὶ παραστατῶν 17. Νόμου τῶν 1822. Ἡ ἐξάίρεσις αὕτη, εἶπον, εἶνε δίκαια καὶ ἀνταξία τῆς διαγωγῆς τῶν ἀνδρῶν τούτων, οἵτινες ἐστήριξαν ἐν καιροῖς συνοχῆς καὶ θλίψεως τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους, ὑπερασπίσθησαν μὲ ἀκλόνητον καρτερίαν τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ὑπέστησαν πάμπόλλα ἐνεκὰ τούτου δεινὰ, καὶ τέλος πάντων συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐθνοσωτήριον μετάνοιαν τῶν τριῶν Σεπτεμβρίου.

Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνθη ν' ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου συζήτησις εἰς τὴν αὐρίον κατὰ τὸν περὶ προτάσεων κανόνα.

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 3 ὥραν π. μ.

Ὁ ἐκπληρῶν καθήκοντα Προέδρου

Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς Δ. Ν. Δρόσος.

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.

Γ. Δοκός.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ.

Τῆς 24 Νοεμβρίου.

Σήμερον τῇ 24 τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ 1843 ἔτους, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, τὴν 10 ὥραν π. μ. συνεληθύντων εἰς τὸ τοῦ Βουλευ-



τηρίου κατάστημα τῶν πληρεξουσίων ἐγένετο ἡ ὀνομαστικὴ ἐκφώνησις καὶ εὐρέθησαν παρόντες μὲν 217, ἀπόντες δὲ 26.

Κηρύξαντος διὰ τοῦ Προέδρου ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως. Ἐπὶ τῆς περικοπῆς ὅπου ἐγένετο μνεία περὶ τοῦ ὀχλαγωγικοῦ κινήματος καθ' ἑνὸς τῶν δημοσιογράφων, παρετηρήθη ὑπὸ τινῶν τῶν πληρεξουσίων ὅτι δὲν μνημονεύουσι τὰ πρακτικὰ περὶ τῆς ἀνακλήσεως αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἐπρότεινάν τινες τῶν πληρεξουσίων καὶ ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη.

Ὁ ἀναγινώσκων αὐτὰ Γραμματεὺς δίδων περὶ τούτου διασαφήσεις εἶπεν, ὅτι καθ' ἃ τὸ γραφεῖον τῆς Συνελεύσεως παρετήρησε καὶ ἐσημείωσεν, ἐπροτάθη μὲν ἡ ἀνάκλησις τοῦ εἰρημένου δημοσιογράφου, ἀλλ' ἡ Συνέλευσις δὲν ἐξέφρασεν οὐδεμίαν περὶ ταύτης γνώμην· τούτου ἕνεκα γίνεται ἀπλῶς μόνον μνεία τῆς ἀνακλήσεως, καθ' ἣ προτάσεως· ἡ Συνέλευσις ἐπεμαρτήρησεν εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ Γραμματέως.

Ἐνταῦθα ὁ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Πρόεδρος λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Εἰς μάτην, εἶπε, γίνεται λόγος περὶ τῶν τοιούτων, διότι τὸ Ὑπουργεῖον κἀνένα δὲν ἐξώρισε, κἀμμίαν προγραφὴν δὲν ἔκαμεν· ἐσυμβούλευσε πατρικῶς τινὰς νὰ ἀποσυρθῶσιν ἐντεῦθεν, ὅτε ἶδεν αὐτοὺς ἐκτεθειμένους μετὰ τὴν μεταβολὴν τῶν τριῶν Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἦτον εὐκολον νὰ καταστεῖλῃ. Ὁ Κολοκοτρώνης δὲν ἐξωρίσθη, ἐπρόσθεσεν, ἀλλ' ὡς στρατηγὸς ἐστάλη κατ' ἀνωτέραν ἐντολὴν εἰς ὑπηρεσίαν, καὶ περὶ τούτου δύναται, ἂν θέλῃ ἡ Συνέλευσις νὰ πληροφορηθῇ ἐπισήμως δι' ἐπιτροπῆς· ἐπίσης περὶ τοῦ δημοσιογράφου περὶ οὗ γίνεται λόγος τὸ Ὑπουργεῖον εἶναι εἰς παντελῇ ἄγνοιαν, ἐὰν οἴκοθεν ἢ προτραπείς ὑπὸ φίλου τινος ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἰκεία θελήσει ἀνεχώρησε, δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν πάλιν τρόπον νὰ ἐπανέλθῃ.

Ἄλλος τις τῶν πληρεξουσίων ἀνέφερεν, ὅτι ἂν καὶ κατὰ τὴν χθесινὴν συνεδρίαν ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἠκούσθησαν ὁμῶς καὶ χθὲς τὸ ἐσπέρας προγραφαὶ ἀτόμων τινῶν ὡς ταραττόντων τὴν πόλιν, ἐπὶ τῇ θάσει ἀστυνομικῶν μόνον ἐξετάσεων καὶ χωρὶς νὰ προηγηθῇ δικαστικὴ περὶ τούτου ἀπόφασις.

Εἰς τῶν ὑπουργῶν ἐβεβαίωσε τὴν Συνέλευσιν, ὅτι εἶναι ψευδὲς τὸ ἀκουσμα καὶ παρετήρησεν εἰς τὸν προλαλήσαντα πληρεξούσιον ὅτι μάτην ἀνέφερεν εἰς τὴν Συνέλευσιν μὴ γεγονότα πράγματα.

Ἄλλος δὲ πάλιν τῶν πληρεξουσίων εἶπεν, ὅτι ἐν οὐδέοντι ἐμβαίνωσιν οἱ πληρεξούσιοι εἰς ἀλλότρια τῆς ἐντολῆς των ἀντικείμενα· εἰς κυβερνητικὰ πράγματα δὲν δύνανται ν' ἀναμιχθῶσιν, ὁρεῖλουσιν ὅμως νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπουργῶν ἐὰν ᾖναι πάντοτε καὶ κατὰ πάντα σύμφωνος μὲ τὸν νόμον.

Ὁ Πρόεδρος διέταξε τὴν περαιτέρω ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν· ἐγένοντο δὲ ἐπὶ τούτων ὀλίγαι τινες διορθώσεις.

Ἀναγνωσθέντων, γενομένων παραδεκτῶν καὶ ὑπογραφέντων παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων τῶν πρακτικῶν ὁ Πρόεδρος ἀνέγνωσε τὴν ἡμερησίαν διάταξιν προσθεὶς ἐπὶ τέλους ὅτι ἐπαρουσίασαν εἰς τὸ γραφεῖον πολλοὶ πληροφόροι περὶ τῶν προσόντων αὐτῶν ὡς πληρεξουσίων, καὶ προεκάλεσε τὴν συζήτησιν τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τοῦ πρώτου αὐτῆς ἀντικειμένου, τῆς ἀναφορᾶς τῶν Κυδωνιέων. Ἐνταῦθα ὑποχωρήσαντος τοῦ ἐκτελοῦντος Προέδρου καθήκοντα Ἀντιπροέδρου Κ. Α. Μαυροκορδάτου, διεδέχθη αὐτὸν ὁ ἐπιλαχὼν Ἀντιπρόεδρος Κ. Α. Μεταξᾶς, ὅστις ἐκφράσας εὐχαριστίας εἰς τὴν Συνέλευσιν ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς τοῦ Προέδρου ἑδρας.

Εἰς τῶν πληρεξουσίων ἀναστὰς εἶπε, τῶν Κυδωνιέων οἱ πληρεξούσιοι πρέπει νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν· ἡ πόλις αὕτη πλουσία καὶ πολυάνθρωπος ἄλλοτε ἀπετεφρώθη ἅμα ἐξερράγη ἡ τῆς Ἑλλάδος ἐπανάστασις· αἱ οἰκίαι τῆς παρεδόθησαν εἰς τὸ πῦρ καὶ οἱ κάτοικοί τῆς εἰς σφαγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν. Ὅσοι δὲ διεσώθησαν ἐν τοῖς πλοίοις τῶν ναυτικῶν νήσων ὑπέστησαν ἀνείκαστα δεινὰ διασπαρέντες εἰς διαφόρους κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεις.

Μετέσχον πάντοτε τῶν δεινοπαθειῶν τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐθνικῶν βουλῶν. Ὁ Βενιαμὴν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ οὐρανοῦ παρατηρεῖ σήμερον τὴν διὰ τοὺς Κυδωνιεῖς διάθεσιν τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους.

Ἄλλος δὲ πάλιν ἀνέφερεν ὅτι χρηματίσας κατὰ τὰ 1822 Γραμματεὺς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Γραμματεὺς τοῦ Πολέμου ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ γνωρίσῃ ὅτι ἐπέκεινα τῶν δεκαπέντε χιλιάδων Κυδωνιέων συνεμίχθησιν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ συνεμερίσθησαν μετ' ἐκείνου τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου. Εἰς τὰ στρατόπεδα, εἰς τοὺς στόλους παντοῦ ἦτον ὁ Κυδωνιεὺς· ἐγένετο, εἶπε, καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσιν ἡ αὐτὴ συζήτησις ἣτις γίνεται καὶ σήμερον μετὰ τῶν πληρεξουσίων, ὕψωσε τὴν φωνὴν του ὑπὲρ αὐτῶν καὶ εἰσηκούσθη. Ἀλλ' ὅμως πραγματικῶς δὲν εἰσῆλθον εἰς τὴν Συνέλευσιν οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν, διότι ἔτυχεν νὰ ἔχωσιν ἱεραικὸν βαθμὸν, καὶ κατὰ τὸ σύνταγμα τῆς

Τροιζήνης δὲν ἦτον εἰσαγώγιμοι. Σήμερον πρόκειται ἐνώπιον τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους τὸ αὐτὸ ζήτημα εἰς λύσιν. Ἀλλ' εἶναι δυνατόν τοῦτο πλέον νὰ ᾖ ζήτημα; δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία καὶν περὶ τούτου, δισταγμός τις ὅτι ὁμοφώνως πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ὁμήγουριν ἡμῶν ἀναδεικνύοντες οὕτω τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὰς πολυτρόπους θυσίας τοῦ λαοῦ ἐκείνου, ὅστις ἀφ' οὗ ἐμόγησε πολλοὺς κατὰ συνέχειαν ἐνιαυτοὺς δὲν ἠτύχησε νὰ ἴδῃ οὐδένα τῶν κόπων τοῦ καρπὸν, ὅστις ἔτι καὶ νῦν θρηνεῖ τὴν τυχαίαν ἀποχώρησίν του ἐκ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος; ἃς δεῖξωμεν σήμερον τὴν εὐγνωμοσύνην μας, ἃς δεῖξωμεν τὴν συμπάθειάν μας πρὸς τὸν φίλον ἐκείνον λαόν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι προχθὲς ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη καὶ ἐνέκρινε τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐπιτροπῆς, αὕτη δὲ ἀπέκλεισεν αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς πληρεξουσιότητος, ἀλλὰ τί δύναται ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐπισείκειαν τῆς παντοδυνάμου Συνελεύσεως; περαίνων τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ γίνωσι δεκτοὶ οἱ πληρεξούσιοι τῶν Κυδωνιέων κατ' ἐξαίρεσιν.

Ἄλλος δὲ πάλιν ἐπρόσθεσεν ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ἀπερῆσεν εἰμὴ περὶ τῶν προσόντων τοῦ πληρεξουσίου καὶ τῶν διενέξεων, ἐπειδὴ δὲ περὶ τῆς συντάξεως τῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν πρόκειται, φρονεῖ, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ παραδεχθῇ ἡ Συνέλευσις τοὺς πληρεξουσίους τούτους.

Ἄλλος δὲ πάλιν ἐπρόσθεσεν ὅτι δὲν κατεστράφησαν μίαν μόνην φορὰν οἱ Κυδωνεῖς, ἀλλὰ δις, μίαν μὲν ἐπὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ τόπου των καὶ ἄλλην εἰς τὴν ἄλωσιν τῶν Φαρῶν, ὅπου ἐπέκεινα τῶν 400 ἐσφάγησαν· ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ εἰς τὰ στρατόπεδα καὶ εἰς τοὺς στόλους τῆς Ἑλλάδος ἔπεσον οὐκ ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν. Τούτου ἕνεκα φρονεῖ νὰ γίνωσι δεκτοί.

Ἀλλὰ τινὲς τῶν πληρεξουσίων, ἂν καὶ συνωμολόγησαν ταῦτα τοῖς προαγορεύσασιν περὶ τῶν ἀγώνων τῶν Κυδωνιέων παρετήρησαν ὅμως μὲ λύπην ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ πλέον εἰς τὰ τετελεσμένα ἄνευ κινδύνου τοῦ νὰ καταστραφῶσι τὰ γενόμενα ἐξ ὀλοκλήρου, καὶ νὰ καταντήσῃ ἡ Συνέλευσις εἰς ἀδιέξοδον κύκλον. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέκλεισε τοὺς πληρεξουσίους τῶν Κυδωνιέων, ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη ἀμετακλήτως τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἄρα οὔτε συζητήσεις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δὲν δύναται νὰ γίνῃ, καθ' ὃ ὀριστικῶς δεδικασμένου. Ἄν ᾔθελεν εὑρεθῇ ὁ τρόπος τοῦ νὰ γίνωσι παραδεκτοὶ χωρὶς νὰ καταστραφῶσι τὰ ἀποφασισθέντα, αὐτοὶ πρῶτοι ᾔθελον δώσῃ τὴν λευκὴν ψήφον.



Ἄντε παρατήρησεν ἄλλος ὅτι τὸ δεδικασμένον δὲν βλάπτει τὴν παραδοχὴν αὐτῶν, διότι στηρίζεται εἰς ἐσφαλμένην αἰτίαν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέκλεισεν αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν μετέσχον ἄλλοτε τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀνύπαρκτον. Ἄρα οὔτε ἡ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Τὸν λόγον τούτον ἀντέκρουσεν ἄλλος τῶν πληρεξουσίων, εἰπὼν, καθὼς αἱ ἀνέκλητοι τῶν δικαστηρίων ἀποφάσεις δὲν δύνανται νὰ ἀναθεωρηθῶσιν πλέον ὅπως καὶ ἂν ὑποθεθῶσιν ἔχουσαι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αἱ τῆς Κυριάρχου ἐθνικῆς Συνελεύσεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν. Τὸ ἐπ' αὐτὸν φρονεῖ ὅτι ἡ παραδοχὴ τῶν πληρεξουσίων τούτων δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦ ὅτι ἐγένετο, ὡς νομίζει ἐπιφύλαξις τούτων, ὡς καὶ τῶν πληρεξουσίων τῶν ὀπλων, ὅτε ἐγένετο ἡ ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Παρατηρηθέντων ἐπὶ τούτῳ τῶν πρακτικῶν δὲν ἀνεφάνη ἡ εἰρημένη ἐπιφύλαξις.

Ἄλλος πάλιν ἀνέφραξεν ὅτι ἡ παραδοχὴ τῶν πληρεξουσίων τῶν Κυδωνιέων δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦ ὅτι καὶ οὗτοι νομίζονται ὡς σωματοῖον· ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ Συνέλευσις ἐπικυρώσασα τὰς πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθη ῥητῶς τοὺς πληρεξουσίου τῶν σωματοίων, χωρὶς νὰ ὀρίσῃ τίνες θεωροῦνται ὡς σωματοῖα, ἡ Συνέλευσις δύναται νὰ παραδεχθῇ αὐτοὺς χωρὶς νὰ προσκρούσῃ εἰς τὰ προαποφασισμένα.

Κηρυχθείσης παρὰ τοῦ Προέδρου πεπραμένης πλέον τῆς συζητήσεως ἐτέθη τὸ ζήτημα οὕτως·

« Ἡ παραδοχὴ τῶν πληρεξουσίων τῶν Κυδωνιέων ἀντιβαίνει εἰς τὰ ὀριστικῶς ἀποφασισμένα, ἢ δὲν ἀντιβαίνει; » καὶ γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐλύθη καταρατικῶς διὰ ψήφων 143 πρὸς 47.

Τότε ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν, ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη ὅτι ἀντιβαίνει ἡ παραδοχὴ τῶν πληρεξουσίων τῶν Κυδωνιέων εἰς τὰ ὀριστικῶς ἀποφασισμένα.

Ἐντεῦθεν ἡ Συνέλευσις προέβη εἰς τὸ 6'. τῆς ἡμερουσίας διατάξεως ἀντικείμενον, περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Κυρίου Μαρκοπολίτου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅτι εἰάν δὲν ἔλθῃ ὁ πληρεξούσιος Νάξου Κύριος Κόκκος νὰ εἰσαχθῇ ὁ Κύριος Μαρκοπολίτης, ἀλλὰ δὲν ἔθεσεν οὐδεμίαν προθεσμίαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν τῶν πληρεξουσίων ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε μεθ' ἱκανῆς συζήτησιν, νὰ δοθῇ προθεσμία ἐπὶ τούτου ἑνδεκα ἡμερῶν μετὰ τὴν σήμερον. Ἄν δὲ ἐντὸς ταύτης τῆς προ-

θεσμίας δὲν φθάσῃ ὁ Κ. Κόκκος, τότε νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Συνέλευσιν ὁ Κ. Μαρκοπολίτης.

Μετὰ ταῦτα ἡ Συνέλευσις μετέβη κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἰς τὸ ἀντικείμενον, περὶ τῆς δοθησομένης εἰς τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν ἐπωνυμίας.

Οἱ ἀγορεύσαντες πληρεξούσιοι κατὰ τὴν παρὰ τοῦ Προέδρου δοθείσαν ἐπὶ τῇ αἰτήσει των σειράν ἔκαμον τὰς ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου προτάσεις.

Οἱ μὲν εἶπον νὰ ὀνομασθῇ α ἡ ἐν Ἀθήναις τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις. »

Οἱ δὲ α ἡ Ε'. τῶν Ἑλλήνων Συντακτικὴ Συνέλευσις. »

Οἱ δὲ α ἡ τῆς 8 Νοεμβρίου τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις. » καὶ

Ἄλλοι α ἡ τῆς γ'. Σεπτεμβρίου ἐν Ἀθήναις τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις. »

Μεγάλῃς συζητήσεως γενομένης ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐπωνυμιῶν καὶ πολλῶν λεχθέντων ὑπὲρ καὶ καθ' ἑκάστης αὐτῶν, ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη τὴν τελευταίαν, ἥτοι α ἡ τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις. » ὡς καταλληλοτέραν, διότι καὶ τὰς ἰδιαζούσας προσπάθειας τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης κατὰ τὴν γενομένην μεταβολὴν ἐμφαίνει, καὶ τῆς ἀξιομνημονεύτου ἡμέρας τῶν 3 Σεπτεμβρίου κἀμνει μνησίαν καὶ εἶνε ὅλως διόλου σύμφωνος μὲ τὰ κοινὰ πρὸς τούτοις τῶν Ἑλλήνων αἰσθήματα.

Ἐντεῦθεν ἡ Συνέλευσις μετέβη εἰς τὸ τέταρτον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, τοῦτέστι τὸ περὶ τῶν δημοσιογράφων, οἵτινες ἐκλεχθέντες πληρεξούσιοι δὲν ἔχουσι τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Εἰς τῶν πληρεξουσίων ἀναστὰς εἶπεν· εἶναι γνωστὰ τὰ δεινὰ τὰ ὅποια ἐπὶ δεκαετίαν ὑπέφερεν ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἢ τῶν τριῶν Σεπτεμβρίου μεταβολὴ εἶνε μὲν ἔργον τῆς θείας προνοίας, ἀλλ' ὄργανα αὐτῆς ὑπῆρξαν ὁλόγοι τινές. Ὀλίγοι ἤρχισαν τὸ ἐξαίσιον τοῦτο δράμα, πολλοὶ συνετέλεσαν ἐν τῷ μέσῳ καὶ πάντες τὸ ἡσπάσθησαν ἐπὶ τέλους. Οἱ δημοσιογράφοι θεβαίως συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν θαυμασίαν ἐκείνην μεταβολὴν· ὅτε ἡ ἐνέργεια τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν μας εἶχεν ἀποβῇ ἀνίσχυρος, ἡ φωνὴ τοῦ τύπου καὶ μόνη αὐτὴ διεβεβαίου εἰς τὸ Πανελλήνιον τὴν ὑπαρξίν των· αὐτὴ μόνη ὑπερασπίζετο τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, καὶ ἐν καιροῖς μάλιστα, καθ' οὓς οὔτε ἐνόρκων δικαστήρια, οὔτ' ἄλλο τι ἐγγυᾶτο τὴν εὐθυδικίαν· ὑπέστησαν μὲ ἀπαράμιλλον καρτερίαν πρῶστιμα, φυλακίσαις καὶ ἄλλα μυρία δεινὰ. Πᾶς Ἕλλην λοιπὸν ὁρεῖλει εὐγνωμοσύνην εἰς αὐτοὺς καὶ ταύτην πρὸκειται ν' ἀποδείξωσιν

ἐμπράκτως σήμερον οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους παραδεχόμενοι τοὺς περὶ ὧν πρόκειται δημοσιογράφους εἰς τὸν περίβολον τῆς Συνελεύσεως. Θέλει γίνεαι βεβαίως ἐξαίρεσις κατὰ τοῦτο τοῦ παραδεδεγμένου κανόνος, ἀλλ' ἡ ἐξαίρεσις αὕτη εἶνε μοναδική, ἐπεικῆς καὶ δικαιούται ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λυπεῖται διότι καὶ ὁ συντάκτης τῆς γηραιᾶς Ἀθηνᾶς δὲν περιέχεται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πληρεξουσίων, φρονεῖ ὅμως ὅτι τοὺς ὄντας ἤδη πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ Συνέλευσις.

Ἄλλος τῶν πληρεξουσίων σύμφωνος τοῖς ῥηθείσι παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος ἐπρόσθεσεν, ὅτι οὗτοι ἐμπνεόμενοι ὑπὸ ἀκοιφνοῦς ζήλου πρὸς τὰ δημόσια συμφέροντα προσέβαλον ἀφόβως τὰ ὑπουργεῖα, ἀνῆψαν τὴν φλόγαν τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ ἔφερον τοὺς πληρεξουσίους εἰς τὰ ὅποια νῦν κατέχουσιν καθίσματα. Δὲν πρέπει τὸ ἔθνος νὰ δείξῃ τὴν εὐγνωμοσίην του σήμερον πρὸς τοὺς πρωεῖς τούτους τοῦ ἔθνους, πρὸς τοὺς κύνας τούτους τοῦ ποιμνίου παραδεχόμενον αὐτοὺς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πληρεξουσίων; ὁ δημοσιογράφος ἂν καὶ δὲν ἔχῃ τὴν διαμονὴν του εἰς τόπον τινα, ἀκολουθεῖται ὅμως παντοῦ ὑπὸ τῆς εὐγνωμοσύνης ὅλων. Θέλει γίνῃ ἐξαίρεσις, ἀλλὰ παντοῦ τοιαῦτα ἐξαιρέσεις γίνονται. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐτερόχθων μὲν, ἀλλὰ διάστημα ἀνὴρ ἔμνε βουλευτής. Ἄλλοι δὲ παρετήρησαν ὅτι, ἂν καὶ ᾖναι σύμφωνοι μὲ τοὺς προαγορεύσαντας καὶ ἔτοιμοι νὰ φέρωσι αὐτοὶ πρῶτοι τὴν λευκὴν ὑπὲρ τῶν δημοσιογράφων ψῆφον, ἀλλ' ὅμως βλέπουσιν ὅτι οὔτε τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ χωρὶς νὰ καταπατηθῶσι τὰ παρὰ τῆς Συνελεύσεως ἀπορρασιθέντα, χωρὶς νὰ παραβιασθῇ ὁ νόμος. Ἄλλως δὲ καὶ ἐὰν παραδεχθῶμεν ἐναντίον τοῦ νόμου τοὺς δύο ἢ τρεῖς τούτους δημοσιογράφους ὡς πληρεξουσίους, πάλιν ἡ δημοσιογραφία δὲν ικανοποιεῖται ἀποχρώντως. Τὸ ἐπ' αὐτοὺς φρονοῦσιν ὅτι ἤθελεν ἀρκέσει τὸ νὰ κηρύξῃ πανδήμως ἡ Συνέλευσις τὰς εὐχαριστίας τῆς εἰς αὐτούς.

Ἄλλος δὲ πάλιν τῶν πληρεξουσίων ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς τροποποίησιν εἰς τὴν περὶ τῶν δημοσιογράφων πρότασιν. Εἰς τοὺς δημοσιογράφους, εἶπεν, ὀφείλει τὸ ἔθνος εὐγνωμοσύνην καὶ οἱ πληρεξούσιοι του πρέπει νὰ πραγματοποιήσωσι σήμερον αὐτήν. Ἀλλ' οὐχ' ἥττον ὀφείλει τὸ ἔθνος εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες ἐχρησίμευσαν καὶ χρησιμεύουσιν εἰς τὴν διανοητικὴν τῶν Ἑλλήνων ἀνάπτυξιν καὶ εἰς τὸ καταστήσωσι χρήσιμον καὶ τελεσφόρον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ τῆς δημοσιογραφίας ἔργον. Πρῶτοι τοῦ ἀνθρωπισμοῦ αἰτία εἶναι οἱ διδάσκαλοι καὶ εἰς τούτους ἀπεγεμνήθησαν πάλτοτε ἔξοχοι τιμαί.



Διὰ τοῦτο προτείνει ὥστε καὶ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου νὰ γίνωσι δεκτοὶ ὡς πληρεξούσιοι.

Ἄλλος δὲ πάλιν εἶπεν, ἐπειδὴ γίνεται πρότασις τοῦ νὰ γίνωσι δεκτοὶ πάντες αὐτοὶ, προτείνει καὶ αὐτὸς νὰ μὴν ἀπορρίφθωσιν οὔτε οἱ ἐκ διπλῆς ἐκλογῆς προελθόντες καὶ ἀποκλεισθέντες παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐφ' ἱκανὸν συζητηθέντος τοῦ ἀντικειμένου ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Συνέλευσιν ἐὰν ἐφωτίσθῃ ἀρκούντως.

Καταφατικῶς δὲ ἀπαντησάσης τῆς Συνελεύσεως, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν αὐτὴν, ἐὰν δέχεται τοὺς περὶ ὧν πρόκειται δημοσιογράφους πληρεξούσιους, ἢ δὲ Συνέλευσις ἀπεφάνθη ἀποφατικῶς.

Προέβη δ' εὐθὺς κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἂν τινες καὶ ποῖοι ἐκ τῶν πληρεξουσίων εἶνε μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ ἀρθρ. 5. τοῦ 17. Νόμου τοῦ 1822.

Ἀναγνωσθέντων δὲ παρὰ τοῦ Γραμματέως διαφόρων ἀναρρῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων ἀναφερομένων ὑπὲρ καὶ κατὰ τινων πληρεξουσίων ὡς ἔχόντων ἢ μὴ τὰ προσόντα τοῦ νόμου, μετὰ συζητήσεων ἐπιγενομένην κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐγγράφων τούτων, καὶ τῶν διαφορῶν ἐπὶ τούτοις προτάσεων παρεδέχθη ὡς τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα φέροντας καὶ ἐκήρυξε νομίμους πληρεξούσιους τοὺς Κυρίους Σπύρον Μήλιον, πληρεξούσιον Θεῶν, Χαλκιόπουλον πληρεξούσιον Γαστούνης, Μιχαὴλ Σχανᾶν πληρεξούσιον Κορώνης, Πιτάρην πληρεξούσιον Σίφνου, Ζαχαριάδην πληρεξούσιον Μικρομάνης, Κυριακίδην πληρεξούσιον Κέας, Ἀθ. Πετσάλην πληρεξούσιον Χαλκίδος καὶ Νίκον Θεοῦ πληρεξούσιον Ἀγρᾶφων ὡς ἔχοντας τὰ τοῦ 5. ἀρθρου τοῦ 17 Νόμου προσόντα. Τὸν δὲ Κ. Καλογερόπουλον παρεδέχθη ὡς πληρεξούσιον, ἂν καὶ μὴ ἔχοντα κτήματα οὔτε κατοικοῦντα ἐν Καρυστίᾳ παρεδέχθη, διότι κατὰ τὸ 1829 ἡ Εὐβοία ἐλογίζετο ὡς μία ἐπαρχία. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον παρεδέχθη καὶ τὸν πληρεξούσιον Φωκᾶ Κ. Δ. Πετροπουλάκη.

Ἐγένετο δεκτὸς ὁμοίως ὁ Κ. Ἰωάν. Σωμάκης ὡς πληρεξούσιος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐποίκων Ἀσπροποταμιτῶν, ὡς ἔχων τὴν καταγωγὴν καὶ γέννησιν ἀπὸ τοῦ χωρίου Χαλίκι τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἄλλοτε ἐπαρχίαν Ἀσπροποτάμου, ὑποστᾶσαν τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἀγῶνα.

Ἀπερρίφθησαν δὲ ὅλαι αἱ κατὰ τῶν ρηθέντων πληρεξουσίων ἀντιρρήσεις καὶ ἐνστάσεις.

Ὁ Κ. Σ. Τριανταφύλλης ἐκλεχθεὶς πληρεξούσιος Σαλαμίνος δὲν ἔγεινε δεκτὸς παρὰ τῆς Συνελεύσεως ὡς τοιοῦτος, διότι οὔτε

Σαλαμίνιος εἶνε, οὔτε κατώκησεν ἐκεῖ πρὸ πέντε ἐτῶν, οὐτ' ἔχει εἰς τὴν Σαλαμῖνα κτήματα.

Ἐκήρυξεν ἐπίσης ἡ Συνέλευσις ὡς νομίμους πληρεξουσίους τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐποίκων Κρητῶν τοὺς Κυρίους Ἰάκωβον Κουμῆν, Δ. Χρυσχοφόπουλον, Ν. Καλλέργην καὶ Γ. Πεζανὸν, ὡς ἐπιλαχόντας ἀμέσως τὰς ψήφους μετὰ τοὺς παραιτηθέντας τῆς πληρεξουσιότητος Κ. Π. Ἀργυρόπουλον, Ν. Δραγούμην καὶ ἀντὶ τῶν μὴ παραδεδεγμένων ὡς πληρεξουσίους Κρητῶν Κ. Ζυγομαλᾶν καὶ Κ. Λεβιδῆν, καθ' ὃ μὴ ἐχόντων καταγωγὴν ἐκ Κρητῶν.

Ἀνεγρώρισε δὲ ὡς πληρεξουσίους τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐποίκων Ἰππειρωτῶν τοὺς Κ. Χ. Κλονάρην καὶ Α. Μελᾶν διατηρήσαντας εἰς ἑαυτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ τῆς ὑπὸ ὅρον δοθείσης παραιτήσεώς των ἐν περιπτώσει μὴ παραδοχῆς των ὡς πληρεξουσίων τὸν Εὐστάθιον Σίμον καὶ Κοῦστα Μάκα.

Ἐτέθη ἀκολούθως ἡ ἡμερησία διάταξις διὰ τὴν συνεδρίαν τῆς αὔριον ὡς ἑξῆς·

Αἱ ἐκλογαὶ τῶν τριῶν ἐπιτροπῶν·

Ἐπὶ τέλους εἰς τῶν Γραμματέων ἠρώτησε διαταγῇ τοῦ Προέδρου τὴν Συνέλευσιν, ἐπειδὴ ὑπάρχουσι διάφοροι ἀναφοραὶ ἀφορῶσαι τὰς ἐκλογὰς τῶν πληρεξουσίων, ποίαν γνώμην ἔχει ἡ Συνέλευσις περὶ αὐτῶν. Ἡ Συνέλευσις ἀπερᾶνθη ὅσαι ἀναφοραὶ ἀφορῶσι τὰς πληρεξουσιότητας περὶ τῶν ὁποίων ἀπεφάσισεν ἤδη ἡ Συνέλευσις δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν οὐδόλως ὑπ' ὄψιν.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἐκήρυξε τὴν συνεδρίαν διαλελυμένην κατὰ τὴν 5. ὥραν μ. μ.

Ὁ ἐκτελὼν χρεὶν Προέδρου

Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. Ν. Δρόσος.

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.

Γ. Δολφός.

---

### ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 25 Νοεμβρίου.

Σήμερον τῇ εἰκοστῇ πέπτῃ τοῦ Νοεμβρίου ἡμέρᾳ πέμπτῃ καὶ ὥρᾳ 10 π. μ. συνελθόντων τῶν Κυρίων πληρεξουσίων ἐν τῷ

κατάστηματι τοῦ Βουλευτηρίου· ὁ Πρόεδρος περὶ τὴν 11 ὥραν διέταξε τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου αὐτῶν· εὐρέθησαν δὲ συνεδριάζοντες διακόσιοι ἑκοσι καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν, ἀπόντων τῶν λοιπῶν δώδεκα.

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀναγνωσθέντων τούτων, γενομένων δεκτῶν παρὰ τῆς Συνελεύσεως καὶ ὑπογραφέντων παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων, ἐνεκρινίσθησαν μετὰ ταῦτα ἐνώπιον τοῦ Προέδρου οἱ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως παρὰδεδεγμένοι ὡς πληρεξούσιοι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐποίκων Κρητῶν, ὡς ἀμέσως ἐπόμενοι τῶν μὴ παρὰδεκτῶν γενομένων, Κ. Κ. Ν. Καλέργης, Π. Ζερβουδάκης, Ἰάκωβος Κουμῆς, Γ. Πεζανός, Δ. Χρυσανθόπουλος καὶ ὁ μέχρι τοῦδε ἀπὼν πληρεξούσιος Μαλανδρίνου Ἀναγνώστης Σταματόπουλος καὶ ὀρκισθέντες ἐν πλήρει συνεδριάσει ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐνώπιον τοῦ ἱερέως Κωνσταντίνου Χιλέα τὸν τοῦ πληρεξουσίου ὄρκον, ἔλαβον καὶ οὗτοι μέρος εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην.

Τῆς ὀρκοδοσίας ταύτης συνετάχθη παρὰ τῶν Γραμματέων πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράphen παρὰ τῶν ὀμωσάντων καὶ τοῦ ἱερέως προσηρτήθη εἰς τὴν παροῦσαν προᾶξιν.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως ἐξέθεσεν, ὅτι ἐπαρουσιάσθη δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἡ αἵτησις τοῦ νὰ γίνωσι παρὰδεκτοὶ ὡς πληρεξούσιοι Βοστίτσης καὶ ἕτεροι δύο οἱ Κ. Ὁρεινός καὶ Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος ἐκ τῆς ἐκλογῆς τῶν κατοίκων προερχόμενοι, καὶ νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βοστίτσης ὡς καὶ εἰς τὰς Πάτρας, Ἀθήνας καὶ ἄλλας νὰ πέμψῃ ἀναλόγως τοῦ ἀντικείμενου πληθυσμοῦ αὐτῆς ἀντὶ δύο τέσσαρας πληρεξουσίου, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀναφορᾶς.

Εἰς τῶν πληρεξουσίων Βοστίτσης ἀγορεύσας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀνέπτυξε τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ αἵτησις αὕτη.

Ἡ Συνέλευσις θεωροῦσα ὡς ὀριστικῶς τετελεσμένα ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὰς ἐκλογὰς ἀντικείμενα ἐκήρυξεν ἀπαράδεκτον τὴν πρότασιν.

Ὁ Πρόεδρος εἶπε μετὰ ταῦτα, ὅτι κατὰ τὴν ἡμερησίαν διέταξιν, ἡ Συνέλευσις θέλει προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐπταμελοῦς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως, καὶ ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη θέλει γίνῃ κατὰ τὸν κανονισμὸν διὰ ψηφοδελτίων εἰς τὰ ὁποῖα ἕκαστος πληρεξούσιος θέλει ἐγγράψῃ ἐπὶ ὀνόματα ἐκ τῶν πληρεξουσίων.



Ἐνῷ δὲ διενέμοντο τὰ ψηφοδέλτια εἰς τῶν πληρεξουσίων, λαβὼν τὸν λόγον, ἐπρότεινεν ὅτι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην δὲν πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν ὡς μέλη οἱ πληρεξούσιοι ἐκεῖνοι, οἵτινες εἶναι συγχρόνως ὑπουργοὶ μὲ χαρτοφυλάκιον, καὶ ὅτι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν λόγων τούτου ἀνατίθουσιν εἰς ἄλλον πληρεξούσιον.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἂν καὶ παρετήρησαν τινὲς ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς ἐκλογῆς καθ' ἃ τροποποιούσα ταύτην, δὲν ἐπιτρέπη ὁμως, ἀλλ' ἔμεινε νὰ γίνῃ συμφώνως μὲ τὸν κανονισμόν μετὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας.

Μετὰ τοῦτο ἕτερος τῶν πληρεξουσίων θεωρῶν ὡς ἐν τῶν σπουδαιοτέρων ἀντικειμένων τῆς παρούσης Συνελεύσεως καὶ τὴν διανομὴν τῆς ἔθνικῆς γῆς ἐπρότεινε τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, ἥτις νὰ συντάξῃ σχέδιον περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς, τὸ ὁποῖον νὰ καθυποβληθῇ εἰς συζήτησιν καὶ διάσκεψιν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐντεῦθεν οἱ πληρεξούσιοι μετέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἑπταμελοῦς ἐπιτροπῆς· λαβόντες δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἀνὰ ἓν ψηφοδέλτιον καὶ ἓνα κύχμον κατέθεσαν αὐτὰ ἐν χωρισταῖς κάλπικαις. Ἀντιπαρὰβληθέντος δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὸν τῶν κύχμων, διορίσθησαν καθ' ὁμόφωνον θέλησιν ψηφολέκται οἱ Κ. Νικόλαος Ρενιέρης καὶ Σπυρίδων Καλογερόπουλος καὶ ἤρξαντο νὰ ἐκφωνῶσι μεγαλοφώνως ἐν πρὸς ἐν τὰ ἐγγεγραμμένα εἰς αὐτὰ ὀνόματα, κρατούντων τῶν τεσσάρων Κ. Γραμματέων τῆς Συνελεύσεως ἀκριβῆς σημείωσιν αὐτῶν.

Τελευταῖον ἐγένεν ἡ ἐπιμέτρησις τῶν ψήφων καὶ ἐξήχθη τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας.

|                     |              |     |                  |   |    |
|---------------------|--------------|-----|------------------|---|----|
| Ὁ Ι. Κωλέττης       | ἔλαβε ψήφους | 171 | Ὁ Δ. Κυριακοῦ    | » | 22 |
| Ὁ Α. Μαυροκορδάτος  | »            | 161 | Ὁ Ι. Παξιμάδης   | » | 20 |
| Ὁ Δ. Πετρουκάς      | »            | 117 | Ὁ Δ. Παπούτας    | » | 13 |
| Ὁ Κ. Ζωγράφος       | »            | 116 | Ὁ Μ. Τζαμαδός    | » | 12 |
| Ὁ Σ. Μήλιος         | »            | 91  | Ὁ Α. Χ. Λόντος   | » | 12 |
| Ὁ Π. Γ. Ρόδιος      | »            | 91  | Ὁ Ἰωάννης Ζαίμης | » | 12 |
| Ὁ Ἀναστ. Λόντος     | »            | 86  | Ὁ Χρῆστος Βλάσης | » | 10 |
| Ὁ Γ. Κουντουριώτης  | »            | 79  | Ὁ Χ. Κλονάρης    | » | 9  |
| Ὁ Ρήγας Παλαμίδης   | »            | 77  | Ὁ Γ. Αἰνιᾶν      | » | 9  |
| Ὁ Γρίκας Γ. Γκιώνης | »            | 67  | Ὁ Ι. Δαμιανός    | » | 8  |
| Ὁ Σ. Τρικούπης      | »            | 60  | Ὁ Κ. Δεληγιάννης | » | 7  |
| Ὁ Α. Πετσάλης       | »            | 49  | Ὁ Α. Μελάς       | » | 6  |
| Ὁ Δ. Μανσόλας       | »            | 44  | Ὁ Α. Λόντος      | » | 6  |
| Ὁ Γ. Γλαράκης       | »            | 39  | Ὁ Δ. Μπουδούρης  | » | 6  |
| Ὁ Α. Μεταξᾶς        | »            | 33  | Ὁ Δ. Καλλιφρονᾶς | » | 6  |
| Ὁ Μ. Μαυρομιχάλης   | »            | 28  | Ὁ Κ. Κοστάκης    | » | 5  |
| Ὁ Μ. Σχινᾶς         | »            | 22  | Ὁ Ε. Σῆμος       | » | 5  |

|                      |   |   |                   |   |   |
|----------------------|---|---|-------------------|---|---|
| Ὁ Π. Ι. Χαλκιοπούλος | » | 4 | Ὁ Ν. Κορφυτάκης   | » | 2 |
| Ὁ Δ. Καλλέργης       | » | 3 | Ὁ Α. Γρηγοριάδης  | » | 1 |
| Ὁ Θ. Γρίβας          | » | 3 | Ὁ Ν. Μαυρομμάτης  | » | 1 |
| Ὁ Ν. Ἰγγλέσης        | » | 2 | Ὁ Κ. Δόσιος       | » | 1 |
| Ὁ Κ. Κανάρης         | » | 2 | Ὁ Γ. Δοκός        | » | 1 |
| Ὁ Γ. Γρυπάρης        | » | 2 | Ὁ Ἀντ. Γεωργαντᾶς | » | 1 |
| Ὁ Σ. Καλογερόπουλος  | » | 2 |                   |   |   |

Καὶ ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως τοὺς λαβόντας τὴν πλειονοψηφίαν Κυρίους

|                  |           |     |
|------------------|-----------|-----|
| Ἰωάννην Κωλέττην | διὰ ψήφων | 171 |
| Α. Μαυροκορδάτον | »         | 161 |
| Δ. Πετρόπουλον   | »         | 117 |
| Κ. Ζωγράφον      | »         | 116 |
| Σ. Μήλιον        | »         | 91  |
| Α. Λόντον        | »         | 86  |

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε κατόπιν τὴν ἀκόλουθον ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἀντικειμένων τῆς διασκέψεως τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως.

Ἡμερησία διάταξις τῆς 26 Νοεμβρίου..

1. Ἐκλογή τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν.

Καὶ ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ ἐκπληλῶν χρέη Προέδρου

Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. Ν. Δρόσος.

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.

Γ. Δοκός.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἐμφανισθέντες κατὰ πρῶτον ἤδη οἱ Κ. πληρεξούσιοι εἰς τὴν παροῦσαν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῶν ἐπαρχιῶν Κρήτης καὶ τῆς ἐπαρχίας Μαλανδρίνου, Κύριοι Νικόλαος Καλλέργης, Π. Ζερβουδάκης, Ἰάκωβος Κουμῆς, Γ. Πεζανός, Δημήτριος Χρυσάφοπουλος καὶ Ἀναγνώστης Σταματόπουλος, ὠρκίσθησαν ἐν πληρεστάτει συνε-

δριάσει ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐνώπιον τοῦ ἱερέως Κωνσταντίνου Χιλέα τὸν ἐξῆς ὄρκον τοῦ πληρεξουσίου.

« Ὀρκίζομαι ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας τριάδος, νὰ ἐκπληρώσω τὰ  
» ἱερὰ τοῦ πληρεξουσίου ἔργα, πιστῶς εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς  
» τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνα, νὰ μὴ  
» προβάλω μήτε νὰ ψηφίσω τι ἀντιβαῖνον εἰς τὴν πεποιθήσιν  
» μου, ἀλλὰ νὰ συντελέσω εὐσυνειδότης εἰς τὴν σύνταξιν τῶν  
» θεμελιωδῶν θεσμῶν, δι' ὧν θέλουν ἐξασφαλισθῇ τὰ δικαιώματα  
» καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ τε ἔθνους μου, καὶ τῆς Συνταγματικῆς  
» Μοναρχίας. »

Ἐγένετο ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ ὑπε-  
γράφη παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ τῶν ὁμοσάντων.

Ὁ ἱερεὺς Κωνστ. Χιλέας.

Οἱ ὁμόσαντες

Ν. Καλλέργης.

Π. Ζερβουδάκης.

Ἰάκωβος Κουμῆς.

Γ. Πεζανός.

Δημ. Χρυσάφοπουλος.

Ἀναγν. Σταματόπουλος.

---

## ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 26 Νοεμβρίου.

Συνελθόντων τῶν πλήρεξουσίων ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Βου-  
λευτηρίου τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑκτὴν  
τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἡμέραν παρασκευὴν τὴν 10 ὥραν π. μ. ὁ  
Κ. Πρόεδρος διέταξε τὴν ὀνομαστικὴν ἐκφώνησιν ἐπὶ τοῦ κατα-  
λόγου τῶν Κ. πληρεξουσίων.

Γενομένης δὲ ταύτης καὶ εὐρεθέντων παρόντων μὲν διακοσίων  
εἴκοσι δύο, ἀπόντων δὲ ἑνδεκα,

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν συνεδρίαν ἀρξαμένην.

Εἰς δὲ τῶν γραμματέων ἀνέγνωσε μεγαλοφώνως τὰ πρακτικὰ  
τῆς χθесινῆς συνεδριάσεως, τὰ ὅποια γενόμενα παραδεκτὰ ὑπε-  
γράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν  
Γραμματέων.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἐδήλωσεν ἀκολούθως ὅτι κατὰ τὴν χθесινὴν  
4\*.